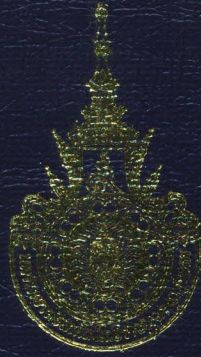

เอกสารวิทยาเขตฯ
ห้ามนำออกจากห้องสมุด
ใช้เฉพาะ ชั้น 5 เท่านั้น

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การศึกษาวิธีการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ

เพื่อกำจัดสีย้อมออกทีฟในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

A Study of Preparation of Absorbed Polymers
for Reactive Dyes Removal in Textile Wastewater

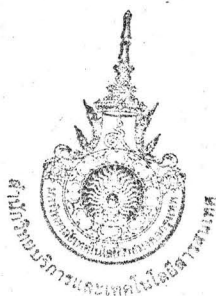
RMUTK - CARIT

3 2000 00095171 7

โดย นางลาวบุญศรี คู่สุขธรรม

กันยายน พ.ศ. 2548

RMUTK - CARIT

3 2000 00095171 7

62851

๒ ๒๔๓๐

เลขหมู่

เลขทะเบียน ๐๙๙๘ ค.๓

วัน เดือน ปี 11 ก.พ. 2554

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การศึกษาวิธีการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ
เพื่อกำจัดสีย้อมเอกทีพีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

A Study of Preparation of Absorbed Polymers
for Reactive Dyes Removal in Textile Wastewater

โดย นางสาวบุญศรี คู่สุขธรรม

กันยายน พ.ศ. 2548

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

การศึกษาวิธีการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ
เพื่อกำจัดสีย้อมจากน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

A Study of Preparation of Absorbed Polymers
for Reactive Dyes Removal in Textile Wastewater

คณะผู้วิจัย

สังกัด

นางสาวบุญศรี คู่สุขธรรม

สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ

สนับสนุนโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย

ประจำปี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ จุดประสงค์ของการศึกษาเพื่อเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ เพื่อกำจัดสีรีแอกทีฟในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

พอลิเมอร์ดูดซับเตรียมได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์ (AM) และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (MAPTAC) โดยใช้โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟต เป็นสารเริ่มปฏิกิริยา เอ็น,เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์ (MBAM) เป็นสารเชื่อมขวาง (crosslinking agent) และ เอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน (TMEDA) เป็นตัวเร่งสารเชื่อมขวาง (accelerator) ตามลำดับ

ผลจากการศึกษาพบว่า สารเชื่อมขวางมีอิทธิพลต่อลักษณะและสมบัติการพองตัว อัตราส่วนระหว่าง AM และ MAPTAC มีผลต่อสมบัติการพองตัวและการดูดซับของพอลิเมอร์ อัตราส่วนระหว่าง AM : MAPTAC เท่ากับ 0.4 : 0.6 หรือ 2 : 3 เป็นอัตราส่วนที่ดีที่สุด ซึ่งกำจัดสีในน้ำทิ้งได้มากกว่าร้อยละ 90 โดยสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงถูกดูดซับได้ดีกว่าสีน้ำเงินและสีเหลือง

ABSTRACT

The preparation of absorbed polymer was studied. The objective was to prepare absorbed polymer and use to remove reactive dyes from textile wastewater.

The absorbed polymer was prepared by the reaction between acrylamide (AM) and 3-(methacrylamido) propyl trimethyl ammonium chloride (MAPTAC) using potassium persulfate as initiator, *N,N'*-methylenebisacrylamide (MBAM) as crosslinking agent and *N,N,N',N'*-tetramethyl ethylenediamine (TMEDA) as accelerator, respectively.

It was found that crosslinking agent had effect on the characteristic and swelling properties. The ratio between AM and MAPTAC also effect on swelling and absorption properties of polymer. The ratio of AM : MAPTAC = 0.4 : 0.6 or 2 : 3 was the best ratio that give dye removal of more than 90% from wastewater. The red reactive dye was absorbed better than blue and yellow dyes.

สารบัญเรื่อง

บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	
สารบัญเรื่อง	
สารบัญตาราง	
สารบัญภาพประกอบ	
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 การเตรียมพอลิเมอร์รวมแบบแคทไอออนิก (Preparation of Cationic Copolymer)	4
2.2 การกำจัดสีในน้ำทิ้ง	9
2.2.1 วิธีการกำจัดสีในน้ำทิ้ง	9
2.2.1.1 การกำจัดสีโดยวิธีออกซิเดชัน	9
2.2.1.2 การกำจัดสีโดยวิธีการตกตะกอนทางเคมี	9
2.2.1.3 การกำจัดสีโดยการดูดซับ	10
2.2.2 การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกำจัดสี	10
2.2.2.1 การกำจัดสีโดยใช้สารอนินทรีย์	10
2.2.2.2 การกำจัดสีโดยใช้พอลิเมอร์	12
2.2.2.3 การกำจัดสีโดยใช้วัสดุทางการเกษตร	13
2.3 ไอโซเทิร์มของการดูดซับ (Adsorption Isotherm)	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
3.1 สารเคมี	21
3.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ	21
3.2.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่าง 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ กับอะคริลาไมด์	21
3.2.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ	22

	หน้า
3.3 การศึกษาสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์	22
3.3.1 การศึกษาอิทธิพลของอัตราส่วนระหว่าง 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรฟิลไตรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ และอะครีลาไมด์ ที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์	22
3.3.2 การศึกษาอิทธิพลของสารเชื่อมขวาง (crosslinking agent) ที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์	23
3.4 การศึกษาการดูดซับสรีรแอททีฟของพอลิเมอร์	23
3.5 การศึกษาสมมูลของการดูดซับสรีรแอททีฟ	24
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล	25
4.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ	25
4.1.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่าง อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรฟิลไตรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์	25
4.1.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ	26
4.2 สมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์	27
4.2.1 อิทธิพลของอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรฟิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ที่มีต่อสมบัติการพองตัว	27
4.2.2 อิทธิพลของสารเชื่อมขวางต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์	28
4.3 สมบัติการดูดซับสรีรแอททีฟของพอลิเมอร์	29
4.4 สมมูลของการดูดซับสรีรแอททีฟ	31
4.4.1 สมมูลของการดูดซับสรีรแอททีฟชนิดสีแดง	31
4.4.2 สมมูลของการดูดซับสรีรแอททีฟชนิดสีน้ำเงิน	36
4.4.3 สมมูลของการดูดซับสรีรแอททีฟชนิดสีเหลือง	41
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	49
เอกสารอ้างอิง	50
ภาคผนวก ก	53
ภาคผนวก ข	57
ภาคผนวก ค	60
ภาคผนวก ง	64
ภาคผนวก จ	73
ภาคผนวก ฉ	82
ประวัติผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ชนิดของสีย้อมที่พบในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ	1
2.1	ความหนาแน่นประจุผิวของอนุภาคพอลิเมอร์	4
2.2	อัตราส่วนระหว่างแคตไอออนนิคมอนเมอร์และอะคริลาไมด์ที่มีต่อความหนาแน่นของประจุในพอลิเมอร์รวม	6
2.3	ความเข้มข้นของสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ	9
2.4	ปริมาณสีย้อมที่เหลือภายหลังจากการกำจัด	13
3.1	สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง	21
3.2	อัตราส่วนระหว่างมอนอเมอร์ที่ทำการศึกษา	22
4.1	ลักษณะของพอลิเมอร์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์	25
4.2	ลักษณะของพอลิเมอร์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ กัน	26

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบที่		หน้า
2.1	ผลของความเข้มข้นของแคดไอออนิกมोनอเมอร์ที่มีต่อขนาดอนุภาค ความเข้มข้นของสไตรีน = 0.72 โมล/ลิตร อุณหภูมิ 60°C	4
2.2	ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นประจุที่ผิวของอนุภาคพอลิเมอร์กับความเข้มข้นของแคดไอออนิกมोनอเมอร์	5
2.3	ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณมोनอเมอร์ที่เปลี่ยนเป็นพอลิเมอร์กับเวลา ความเข้มข้นของไวนิลเบนซิลเอมีนไฮโดรคลอไรด์ • 10 ³ โมล/ลิตร ■ 1.22 โมล/ลิตร ◆ 2.94 โมล/ลิตร △ 5.88 โมล/ลิตร	6
2.4	การดูดซับสีย้อมของไฮโดรเจลที่ได้จากการเตรียมร้อยละโดยโมลของอะคริลาไมด์ • = 30 ▲ = 20 ■ = 15	7
2.5	สมบัติการพองตัวของไฮโดรเจล อัตราส่วนระหว่างโซเดียมแอลจีเนต : แคดไอออนิกมोनอเมอร์ ■ = 1 : 1 • = 3 : 1 ▲ = 5 : 1	8
2.6	ปริมาณโลหะไฮดรอกไซด์ที่มีอนุภาคขนาดต่าง ๆ กันในการกำจัดสีรีแอกทีฟ • อนุภาคขนาดเล็กกว่า 75 ไมครอน ○ อนุภาคขนาด 106 - 150 ไมครอน ■ อนุภาคขนาด 150 - 212 ไมครอน □ อนุภาคขนาด 212 - 355 ไมครอน ความเข้มข้นของสี 30 มิลลิกรัม/ลิตร ค่าความเป็นกรด-เบส 9 - 8 อุณหภูมิ 30 ± 2°C เวลา 60 นาที	10
2.7	ปริมาณสีดีสเพอร์สที่ถูกกำจัดโดยใช้เฟอริกคลอไรด์ • สีน้ำเงินที่ค่าความเป็นกรด-เบส 6 ▼ สีเหลืองที่ค่าความเป็นกรด-เบส 5	11
2.8	ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกกำจัดโดยใช้เฟอริกคลอไรด์ ○ สีน้ำเงินที่ค่าความเป็นกรด-เบส 7 ▼ สีเหลืองที่ค่าความเป็นกรด-เบส 6	11

ภาพประกอบที่		หน้า
2.9	ผลของความเข้มข้นของสีแอซิดต่อการดูดซับบนถ่านกัมมันต์ ◆ 600 มิลลิกรัม/ลิตร □ 400 มิลลิกรัม/ลิตร △ 200 มิลลิกรัม/ลิตร	12
2.10	โครงสร้างทางเคมีของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงจากการทำปฏิกิริยากับอีพอกซี โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์	13
2.11	การดูดซับสีของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุง ร้อยละของปริมาณในโครเจนที่เป็นองค์ประกอบในเส้นใยฝ้ายเท่ากับ 1.85 ◆ สีแอซิด - สีน้ำเงิน □ สีแอซิด - สีเหลือง △ สีรีแอกทีฟ - สีเหลือง	14
2.12	ผลของปริมาณในโครเจนร้อยละที่เป็นองค์ประกอบในเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงต่อการดูดซับสีของ ◆ ปริมาณในโครเจนร้อยละ 1.85 □ ปริมาณในโครเจนร้อยละ 1.5 △ ปริมาณในโครเจนร้อยละ 1 ○ ปริมาณในโครเจนร้อยละ 0.5	15
2.13	ขนาดอนุภาคของซานอ้อยที่ผ่านการปรับปรุงต่อการกำจัดสีรีแอกทีฟ ○ < 75 ไมครอน ● 75 - 100 ไมครอน ▽ 100 - 150 ไมครอน ▼ 150 - 500 ไมครอน	16
2.14	ไอโซเทิร์มของการดูดซับสับนซิลิกา อุณหภูมิ ○ 30°C ● 50°C	17
2.15	อิทธิพลของค่าความเป็นกรด - เบสที่มีต่อไอโซเทิร์มของการดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์ ● ค่าความเป็นกรด - เบส 2 ■ ค่าความเป็นกรด - เบส 4 ▲ ค่าความเป็นกรด - เบส 6 ◆ ค่าความเป็นกรด - เบส 8	18
2.16	อิทธิพลของอุณหภูมิที่มีต่อไอโซเทิร์มของการดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์ ● อุณหภูมิ 15°C □ อุณหภูมิ 30°C △ อุณหภูมิ 40°C ◆ อุณหภูมิ 50°C	18

ภาพประกอบที่		หน้า
2.17	การดูดซับสีรีแอกทีฟโดยไคโทซานที่อุณหภูมิ 30°C • สีรีแอกทีฟ (สีน้ำเงิน) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3 O สีรีแอกทีฟ (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3 ▼ สีรีแอกทีฟ (สีเหลือง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4 V สีรีแอกทีฟ (สีเหลือง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3	19
2.18	การดูดซับสีไคเรกท์และสีแอซิดโดยไคโทซานที่อุณหภูมิ 30°C O สีไคเรกท์ (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4 ■ สีแอซิด (สีส้ม) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3 • สีแอซิด (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3 ▲ สีแอซิด (สีส้ม) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4	20
4.1	โครงสร้างทางเคมีของอะครีลาไมด์	26
4.2	โครงสร้างทางเคมีของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์	26
4.3	อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่าง อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ	27
4.4	อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยา พอลิเมอไรเซชันของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ	28
4.5	ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์	29
4.6	ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟในน้ำทิ้งที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์	30
4.7	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วน ระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6	31
4.8	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วน ระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8	32
4.9	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วน ระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4	32
4.10	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วน ระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิล แอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1	33

ภาพประกอบที่		หน้า
4.11	เปรียบเทียบสมมูลของการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ	33
4.12	ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์	34
4.13	ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง	35
4.14	การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์	35
4.15	ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง	35
4.16	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6	36
4.17	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8	36
4.18	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4	37
4.19	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1	37
4.20	เปรียบเทียบสมมูลของการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ	38
4.21	ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์	39
4.22	ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน	40
4.23	การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์	40
4.24	ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน	40

ภาพประกอบที่		หน้า
4.25	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6	41
4.26	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8	41
4.27	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4	42
4.28	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1	42
4.29	เปรียบเทียบสมมูลของการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ	43
4.30	ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์	43
4.31	ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง	45
4.32	การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์	45
4.33	ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง	45
4.34	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6	46
4.35	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8	46
4.36	การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4	47

ภาพประกอบที่

หน้า

4.37

การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วย
อะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียม
คลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

47

สีรีแอกทีฟเป็นสีย้อมที่ก่อให้เกิดปัญหากับน้ำทิ้งในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เนื่องจากสีรีแอกทีฟละลายน้ำได้ดี และไม่สามารถกำจัดโดยระบบชีวภาพแบบใช้ออกซิเจน (Nemerow 1978 : 92)

สีที่ปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมสามารถเห็นได้ง่าย ปริมาณสีที่ปล่อยลงสู่แม่น้ำและสังเกตเห็นได้คือ 0.1 - 1.0 มิลลิกรัม/ลิตร (อังคณา ตูลย์ไทรรัตน์ 1997 : 34) ดังนั้น สีที่มีอยู่ในน้ำแม้ปริมาณเพียงเล็กน้อยจะทำให้เป็นที่รังเกียจของผู้พบเห็น กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานประกอบกิจการสิ่งทอ โดยสีที่ปนเปื้อนในน้ำทิ้งจะต้องไม่เป็นที่รังเกียจ (สำนักเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม 2542 : 2) นอกจากนี้ สีที่มีอยู่ในน้ำทิ้งจะดูดกลืนแสง ซึ่งทำให้แบคทีเรียไม่สามารถเจริญเติบโตได้เต็มที่ ซึ่งมีผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหาร (Strick and Perkins 2000 : 15 - 20)

โดยทั่วไปการกำจัดสีในน้ำทิ้งจะใช้วิธีการจับก้อน (coagulation) ซึ่งมีการใช้ตัวตกตะกอน (flocculation) ที่เป็นพอลิเมอร์ชนิดประจุบวก (Kozhanov 1991 : 534) ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ - เฟอร์ริกซัลเฟต (Schulz, Fiebig and Herlinger 1998 : 445) วิธีการอื่น ๆ ที่ใช้ในการกำจัดสีในน้ำทิ้งได้แก่ การใช้ถ่านกัมมันต์ (activated carbon) การใช้โอโซน และวิธีทางเทคโนโลยีชีวภาพ แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ถ่านกัมมันต์และโอโซนเป็นวิธีที่เสียค่าใช้จ่ายสูง ส่วนวิธีชีวภาพจะให้ประสิทธิภาพในการกำจัดสีได้ดีเมื่อสภาวะต่างๆ มีความเหมาะสม วิธีการดูดซับเป็นวิธีการที่น่าสนใจ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงจะทำการศึกษาศักยภาพของพอลิเมอร์ดูดซับ เพื่อกำจัดสีรีแอกทีฟในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ เพื่อกำจัดสีรีแอกทีฟในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะครีลาไมด์ กับ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์
2. ศึกษาอิทธิพลของสารเชื่อมขวางที่มีผลต่อสมบัติของพอลิเมอร์ดูดซับ
3. ศึกษาสมบัติพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการเตรียม ดังนี้
 - 3.1 ตรวจสอบหมู่ฟังก์ชัน (functional groups) โดยใช้เครื่องอินฟราเรดสเปกโตรสโกปี (Fourier Transform Infrared Spectroscopy; FTIR)
 - 3.2 ศึกษาสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์
 - 3.3 ศึกษาสมบัติการดูดซับสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์
 - 3.4 ศึกษาสมบัติของการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง สียellow และสีน้ำเงิน
4. น้ำทิ้งที่ทำการศึกษาเป็นน้ำทิ้งที่เตรียมจากห้องปฏิบัติการ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการวิจัยทำให้ได้วัสดุดูดซับชนิดใหม่เพื่อกำจัดสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม
สิ่งทอ
2. การศึกษาวิจัยจะเป็นแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อกำจัดสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม
สิ่งทอ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การเตรียมพอลิเมอร์ร่วมแบบแคตไอออนิก (Preparation of Cationic Copolymer)

การเตรียมอนุภาคของพอลิเมอร์ที่มีประจุบวกที่ผิว สามารถเตรียมโดยปฏิกิริยาอิมัลชันพอลิเมอไรเซชันระหว่างสไตรีน บิวทิลอะคริเลต และเอ็น-ไดเมทิล, เอ็น-บิวทิล, เอ็น-เอทิลเมทาคริเลตแอมโมเนียมโบรมาйд ซึ่งเป็นแคตไอออนิกมอนอเมอร์ อนุภาคที่เตรียมได้มีประจุที่ผิวในปริมาณแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปริมาณของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ดังแสดงในตารางที่

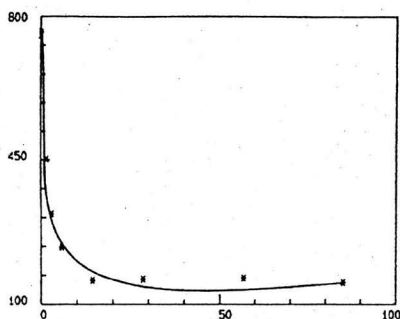
2.1 (Xu et al. 1997 : 1 - 9)

ตารางที่ 2.1 ความหนาแน่นประจุที่ผิวของอนุภาคพอลิเมอร์

ปริมาณแคตไอออนิกมอนอเมอร์ (โมล/ลิตร)	ความหนาแน่นประจุที่ผิวของอนุภาค (ไมโครโมล/ตารางเมตร)
2.19	0.569
2.42	0.583
2.67	0.588
2.91	0.590

แวน สตรูม และคณะ (van Streum et al. 1991 : 931 - 937) ศึกษาการเกิดปฏิกิริยาอิมัลชันพอลิเมอไรเซชันระหว่างสไตรีนและแคตไอออนิกมอนอเมอร์ของ 3-(เมทาคริลามิดิโนโพรพิล) ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (3-(methacrylamidinopropyl) trimethylammonium chloride) ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.1 - 2.2

เส้นผ่านศูนย์กลาง (นาโนเมตร)

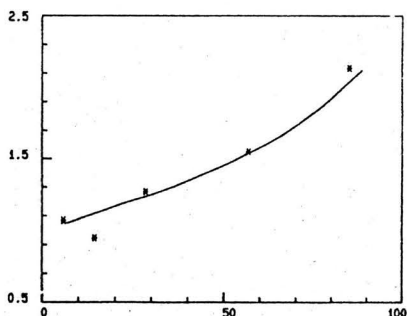

ความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ (โมล/ลิตร) $\times 10^3$

ภาพประกอบที่ 2.1 ผลของความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ที่มีต่อขนาดอนุภาค

ความเข้มข้นของสไตรีน = 0.72 โมล/ลิตร อุณหภูมิ 60°C

ความหนาแน่นประจุ (ไมโครโมล/ตารางเมตร)

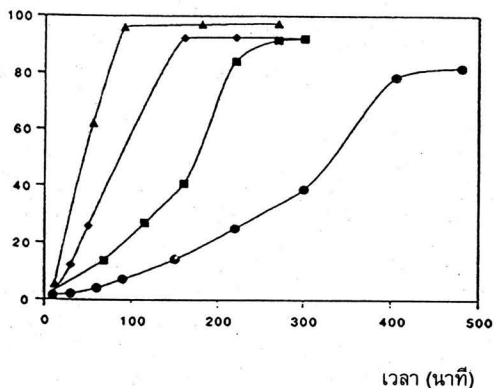
ความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ (โมล/ลิตร) $\times 10^3$

ภาพประกอบที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นประจุที่ผิวของอนุภาคพอลิเมอร์กับความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์

ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์เพิ่มขึ้น อนุภาคพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์มีขนาดเล็กลง เนื่องจากความหนาแน่นประจุววกที่ผิวของอนุภาคพอลิเมอร์เพิ่มขึ้น และแคตไอออนิกมอนอเมอร์จะทำหน้าที่เป็นพอลิอิเล็กโทรไลต์ ทำให้อนุภาคของพอลิเมอร์มีความเสถียร

กานาซันด์ และคณะ (Ganachaud et al. 1997 : 2315 - 2329) ศึกษาการทำปฏิกิริยาระหว่างสไตรีนกับแคตไอออนิกมอนอเมอร์ที่มีหมู่อะมิโนเป็นองค์ประกอบ คือ ไวนิลเบนซิลเอมีนไฮโดรคลอไรด์ (vinyl benzyl amine hydrochloride) โดยใช้ 2,2'-เอโซบิส(2-อะมิโนโพรเพน) ไดไฮโดรคลอไรด์ (2,2'-azobis(2-amidinopropane) dihydrochloride) เป็นสารเริ่มปฏิกิริยา ความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยามีผลต่อปริมาณมอนอเมอร์ที่เปลี่ยนเป็นพอลิเมอร์ ดังแสดงในภาพประกอบที่ 2.3 จากการศึกษาพบว่า เมื่อความเข้มข้นของแคตไอออนิกมอนอเมอร์เพิ่มขึ้น ปริมาณมอนอเมอร์ที่เปลี่ยนเป็นพอลิเมอร์มีค่าเพิ่มขึ้น และคงที่เมื่อเวลาในการทำปฏิกิริยาเพิ่มขึ้น

ร้อยละของปริมาณมอนอเมอร์ที่เปลี่ยนเป็นพอลิเมอร์

ภาพประกอบที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณมอนอเมอร์ที่เปลี่ยนเป็นพอลิเมอร์กับเวลา

ความเข้มข้นของไวนิลเบนซิลเอมีนไฮโดรคลอไรด์ • 10^{-3} โมล/ลิตร ■ 1.22 โมล/ลิตร

◆ 2.94 โมล/ลิตร ▲ 5.88 โมล/ลิตร

ในการเตรียมแคตไอออนิกพอลิเล็กโทไรไลต์ นิยมใช้อะคริลาไมด์ทำปฏิกิริยาร่วมกับแคตไอออนิกมอนอเมอร์ ของ และคณะ (Song et al. 2003 : 1101 - 1108) ศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ร่วมระหว่างอะคริลาไมด์กับอะครีโลอิลออกซีเอทิลไดเมทิลเบนซิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (acryloyloxyethyl dimethylbenzyl ammonium chloride) ซึ่งเป็นแคตไอออนิกมอนอเมอร์ โดยใช้แคตไอออนิกมอนอเมอร์และอะคริลาไมด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ผลการศึกษาแสดงดังในตารางที่ 2.2

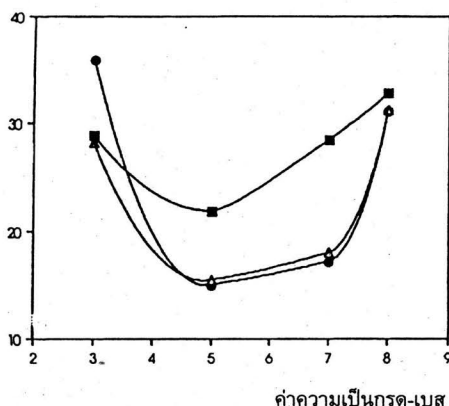
ตารางที่ 2.2 อัตราส่วนระหว่างแคตไอออนิกมอนอเมอร์และอะคริลาไมด์ที่มีต่อความหนาแน่นของประจุในพอลิเมอร์ร่วม

อัตราส่วนระหว่างแคตไอออนิกมอนอเมอร์ : อะคริลาไมด์	ความหนาแน่นประจุของแคตไอออนิก มอนอเมอร์ (ไมโครอีควิวาเลนต์/กรัม)
0 : 100	-
5 : 95	328
10 : 90	768
15 : 85	1123
20 : 80	1414

จากการศึกษาพบว่า ความหนาแน่นของประจุบวกเพิ่มขึ้น เมื่อปริมาณแคตไอออนิกมอนอเมอร์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาเพิ่มขึ้น ความหนาแน่นประจุในพอลิเมอร์มีความสำคัญต่อสมบัติของพอลิเมอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้พอลิเมอร์เป็นสารก่อการจับกลุ่ม (flocculants)

ดูราน, โซลแพน และเกียเวน (Duran, Solpan and Gieven 1999 : 196 - 199) ศึกษาการสังเคราะห์ไฮโดรเจลจากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และกรดอะคริลิก โดยใช้อะคริลาไมด์ในอัตราส่วนร้อยละ 15 20 และ 30 โดยโมล ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.4

ปริมาณสารถูกดูดซับบนตัวดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)

ภาพประกอบที่ 2.4 การดูดซับสีย้อมของไฮโดรเจลที่ได้จากการเตรียม

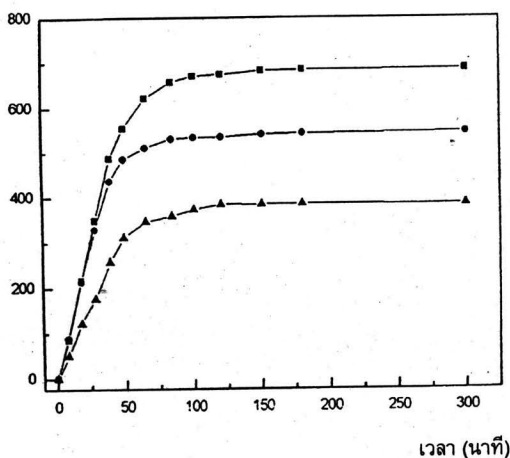
ร้อยละโดยโมลของอะคริลาไมด์ ● = 30 ▲ = 20 ■ = 15

ไฮโดรเจลที่ได้จากการเตรียมสามารถดูดซับสีย้อมแคตไอออนิกที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอได้ที่ค่าความเป็นกรด - เบสมากกว่า 5 การดูดซับสีย้อมเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเกิดไอออนไนซ์ของหมู่ -COOH ที่เป็นองค์ประกอบในไฮโดรเจล จึงทำให้เกิดแรงดึงดูดระหว่างไฮโดรเจลกับโมเลกุลของสีย้อมที่มีประจุบวก แต่อย่างไรก็ตาม ที่ค่าความเป็นกรด - เบสต่ำกว่า 5 การดูดซับสีย้อมมีค่าสูงเช่นกัน เนื่องจากการเกิดพันธะไฮโดรเจนระหว่างหมู่อะมิโนในโมเลกุลของสีย้อมและหมู่ -COOH ในไฮโดรเจล

การทำปฏิกิริยาระหว่างโซเดียมแอลจิเนตและไดแอลลิวไดเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (diallyldimethylammonium chloride) ซึ่งเป็นแคตไอออนิกมอนอเมอร์ ทำให้เกิดไฮโดรเจล การสังเคราะห์ไฮโดรเจลทำได้โดยเตรียมสารละลายโซเดียมแอลจิเนตที่มีความเข้มข้นร้อยละ 5 จากนั้นเติมแคตไอออนิกมอนอเมอร์ลงไป โดยใช้อัตราส่วนระหว่างโซเดียมแอลจิเนตและแคตไอออนิกมอนอเมอร์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน การเกิดการเชื่อมขวาง (crosslinked) ของ

แคตไอออนิกมอนอเมอร์เกิดขึ้นโดยใช้เอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์ (*N,N'*-methylenebisacrylamide) เป็นสารเชื่อมขวาง และใช้แอมโมเนียมเพอร์ออกไซด์ซัลเฟต (ammonium peroxydisulfate) และเอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน (*N,N,N',N'*-tetramethylethylenediamine) เป็นสารเริ่มปฏิกิริยาและสารกระตุ้นสารเชื่อมขวาง (accelerator) ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์ที่ได้เตรียมให้อยู่ในรูปของฟิล์ม โดยทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิห้องและทิ้งไว้ให้แห้ง จากนั้นนำฟิล์มที่ได้จุ่มในสารละลายแคลเซียมคลอไรด์เข้มข้นร้อยละ 1 เป็นเวลา 30 นาที เพื่อทำให้เกิดการเชื่อมขวางของโซเดียมแอลจีเนต สมบัติการพองตัวของไฮโดรเจลแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.5 (Kim, Yoon and Kim 2004 : 3705 - 3709)

อัตราการพองตัว (ร้อยละ)

ภาพประกอบที่ 2.5 สมบัติการพองตัวของไฮโดรเจล

อัตราส่วนระหว่างโซเดียมแอลจีเนต : แคตไอออนิกมอนอเมอร์ ■ = 1 : 1 ● = 3 : 1

▲ = 5 : 1

ผลจากการศึกษาพบว่า ไฮโดรเจลเกิดการพองตัวอย่างรวดเร็ว และเข้าสู่สมดุลที่เวลา 2 ชั่วโมง อัตราส่วนการพองตัวขึ้นอยู่กับปริมาณของแคตไอออนิกมอนอเมอร์ที่ใช้ในการเตรียมไฮโดรเจล เมื่ออัตราส่วนของแคตไอออนิกมอนอเมอร์เพิ่มขึ้น อัตราส่วนการพองตัวจะเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราส่วนการพองตัวอยู่ระหว่างร้อยละ 380 - 690

2.2 การกำจัดสีในน้ำทิ้ง

อุตสาหกรรมสิ่งทอมีการใช้น้ำและสารเคมีต่าง ๆ เป็นจำนวนมากในขั้นตอนการย้อมและการตกแต่ง สีย้อมชนิดต่าง ๆ ในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอแสดงดังในตารางที่ 2.3 จากตารางพบว่า ความเข้มข้นของสีในน้ำทิ้งขึ้นอยู่กับประเภทของสี และสีรีแอกทีฟเป็นสีที่พบในปริมาณมากที่สุด

ตารางที่ 2.3 ความเข้มข้นของสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ (Uygur 1997 : 211 - 217)

ประเภทของสี	ร้อยละของปริมาณสีในน้ำทิ้ง
สีไดเรกท์	10
สีดิสเพอร์ส	5
สีเบสิก	2
สีแอซิด	5
สีรีแอกทีฟ	30

2.2.1 วิธีการกำจัดสีในน้ำทิ้ง

วิธีการกำจัดสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ วิธีออกซิเดชัน การตกตะกอนทางเคมี การดูดซับ และวิธีทางชีวภาพ (Kim et al. 2004 : 49 - 58)

2.2.1.1 การกำจัดสีโดยวิธีออกซิเดชัน (Uygur 1997 : 211 - 217)

วิธีออกซิเดชันเป็นวิธีที่นิยมใช้ในการกำจัดสี วิธีนี้ประกอบด้วย การออกซิเดชันทางชีวภาพ การออกซิเดชันด้วยแสงอัลตราไวโอเลต การออกซิเดชันด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรท์ ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ โอโซน และกรดไนตริก

ในกระบวนการออกซิเดชัน สีในน้ำทิ้งจะถูกกำจัดไม่หมด การออกซิไดส์ทำให้โมเลกุลของสีเล็กลง และเปลี่ยนเป็นไม่มีสี การออกซิไดส์ขึ้นอยู่กับโครงสร้างโมเลกุลและความแรงของการเกิดออกซิเดชัน

2.2.1.2 การกำจัดสีโดยวิธีการตกตะกอนทางเคมี (Chu 2001 : 3147 - 3152)

สารอนินทรีย์ที่ทำให้เกิดการตกตะกอน เช่น อะลูมิเนียมซัลเฟต แมกนีเซียมคาร์บอเนต เฟอร์รัสซัลเฟต วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้กำจัดสีจำนวนมาก การกำจัดสีโดยวิธีนี้นั้นขึ้นอยู่กับชนิดของโมเลกุลของสี องค์ประกอบของสี และความเข้มข้น แต่ข้อเสียของวิธีนี้ คือ การใช้สารอนินทรีย์ทำให้เกิดตะกอน (sludge) จำนวนมาก และพอลิอิเล็กโทรไลต์ที่ใช้ในการกำจัดสีอาจหลงเหลืออยู่ในน้ำภายหลังจากการกำจัด

2.2.1.3 การกำจัดสีโดยการดูดซับ (Kim et al. 2004 : 49 - 58 ; Netpradit,

Thiravetyan and Towprayoon 2003 : 763 - 772)

วัสดุที่ใช้ในการดูดซับ ได้แก่ ถ่านกัมมันต์ วัสดุทางการเกษตร และวัสดุทางชีวภาพอื่น ๆ การดูดซับโดยใช้ถ่านกัมมันต์ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูง เมื่อใช้กับของเหลวที่มีปริมาณน้อย แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ถ่านกัมมันต์เป็นวิธีที่มีต้นทุนในการกำจัดสูง

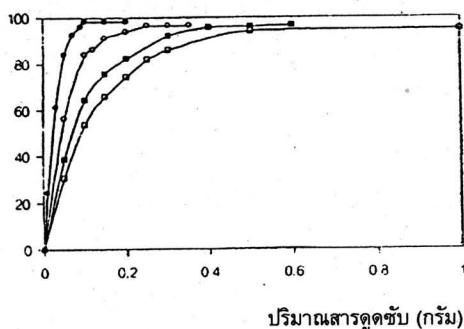
วัสดุทางการเกษตรส่วนใหญ่เป็นเซลลูโลส ซึ่งมีประจุเป็นลบเช่นเดียวกับสีย้อม ทำให้เกิดการผลักกันกับโมเลกุลของสี ในการใช้เซลลูโลสเป็นวัสดุดูดซับจึงอาจใช้งานในภาวะที่มีค่าความเป็นกรด - เบสต่ำ ๆ เพื่อลดแรงผลักระหว่างประจุในโมเลกุลของสีกับเซลลูโลส การใช้วัสดุทางชีวภาพอื่น ๆ เช่น ไคโตซาน ความสามารถในการดูดซับขึ้นอยู่กับประจุที่ผิวของวัสดุ และค่าความเป็นกรด - เบส

2.2.2 การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการกำจัดสี

2.2.2.1 การกำจัดสีโดยใช้สารอินทรีย์

กากของเสียจากต้มของโลหะไฮดรอกไซด์สามารถใช้ในการกำจัดสีรีแอกทีฟประสิทธิภาพในการกำจัดสีรีแอกทีฟขึ้นอยู่กับขนาดอนุภาคของต้มและปริมาณของโลหะไฮดรอกไซด์ที่ใช้ ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.6 (Netpradit, Thiravetyan and Towprayoon 2003 : 763 - 772)

ปริมาณสีที่ถูกกำจัด (ร้อยละโดยน้ำหนัก/ปริมาตร)

ภาพประกอบที่ 2.6 ปริมาณโลหะไฮดรอกไซด์ที่มีอนุภาคขนาดต่าง ๆ กันในการกำจัดสีรีแอกทีฟ

- อนุภาคขนาดเล็กกว่า 75 ไมครอน ○ อนุภาคขนาด 106 - 150 ไมครอน
- อนุภาคขนาด 150 - 212 ไมครอน □ อนุภาคขนาด 212 - 355 ไมครอน

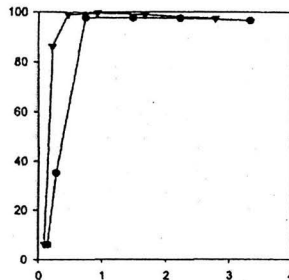
ความเข้มข้นของสี 30 มิลลิกรัม/ลิตร ค่าความเป็นกรด - เบส 9 - 8

อุณหภูมิ $30 \pm 2^{\circ}\text{C}$ เวลา 60 นาที

ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อปริมาณของโลหะไฮดรอกไซด์เพิ่มขึ้น การดูดซับสรีแอกทีฟเพิ่มขึ้น การดูดซับสรีแอกทีฟมีค่าสูงสุด เมื่อใช้โลหะไฮดรอกไซด์ปริมาณ 0.1 กรัม 0.25 กรัม 0.6 กรัม และ 1 กรัม ในอนุภาคที่มีขนาดเล็กกว่า 75 106 - 150 150 - 212 และ 212 - 355 ไมครอน ตามลำดับ ดังนั้น อนุภาคที่มีขนาดเล็กดูดซับสรีแอกทีฟได้ดีกว่าอนุภาคที่มีขนาดใหญ่

สิดีสเพอร์สและสรีแอกทีฟถูกกำจัดโดยใช้เฟอร์ริกคลอไรด์เป็นสารก่อการจับก้อน (coagulant) ปริมาณสรีแอกทีฟที่ถูกกำจัดขึ้นอยู่กับปริมาณของเฟอร์ริกคลอไรด์ที่ใช้ ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.7 - 2.8 (Kim et al. 2004 : 49 - 58)

ปริมาณสรีแอกทีฟที่ถูกกำจัด (ร้อยละ)

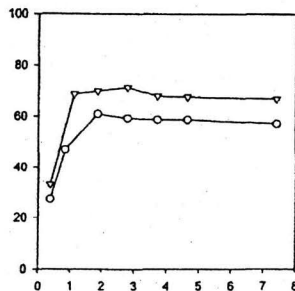

ปริมาณเฟอร์ริกคลอไรด์ (มิลลิโมล)

ภาพประกอบที่ 2.7 ปริมาณสิดีสเพอร์สที่ถูกกำจัดโดยใช้เฟอร์ริกคลอไรด์

- สีน้าเงินที่ค่าความเป็นกรด - เบส 6 ▼ สีเหลืองที่ค่าความเป็นกรด - เบส 5

ปริมาณสรีแอกทีฟที่ถูกกำจัด (ร้อยละ)

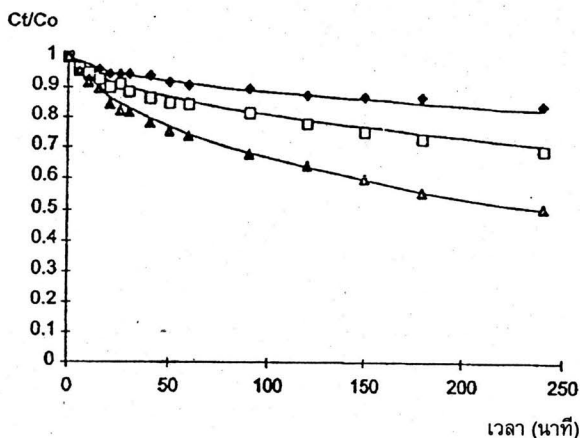
ปริมาณเฟอร์ริกคลอไรด์ (มิลลิโมล)

ภาพประกอบที่ 2.8 ปริมาณสรีแอกทีฟที่ถูกกำจัดโดยใช้เฟอร์ริกคลอไรด์

- สีน้าเงินที่ค่าความเป็นกรด - เบส 7 ▽ สีเหลืองที่ค่าความเป็นกรด - เบส 6

ผลจากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของเฟอริกคลอไรด์ในการกำจัดสีดีสเพอร์สสูงกว่าสีรีแอกทีฟ และความเข้มข้นของสารก่อนการจับกักที่ใช้ในการกำจัดสีดีสเพอร์สมีนี้น้อยกว่าสีรีแอกทีฟ สีดีสเพอร์สสีน้ำเงินและสีเหลืองถูกกำจัดในปริมาณร้อยละ 0.93 มิลลิโมล และ 0.74 มิลลิโมล ตามลำดับ ส่วนการกำจัดสีรีแอกทีฟสีน้ำเงินและสีเหลืองถูกกำจัดในปริมาณร้อยละ 60.9 และ 71.3 เมื่อใช้เฟอริกคลอไรด์ที่มีความเข้มข้น 2.78 และ 1.85 มิลลิโมลตามลำดับ

วอลเคน และเวทเธอร์เลย์ (Walken and Weatherley 1997 : 1895 - 1899) ศึกษาจลนศาสตร์การดูดซับสีแอซิดของถ่านกัมมันต์ การเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนระหว่างความเข้มข้นของสีที่เหลือกับความเข้มข้นของสีเริ่มต้น (C/C_0) กับเวลาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.9

ภาพประกอบที่ 2.9 ผลของความเข้มข้นของสีแอซิดต่อการดูดซับบนถ่านกัมมันต์

◆ 600 มิลลิกรัม/ลิตร □ 400 มิลลิกรัม/ลิตร △ 200 มิลลิกรัม/ลิตร

ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์ลดลงเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้น การดูดซับบนถ่านกัมมันต์จึงเป็นกระบวนการดูดซับทางเคมี

2.2.2.2 การกำจัดสีโดยใช้พอลิเมอร์

ซีไมเทเทียน ซิลโอเบท และ คิลมาวิกิท (Zemaitaitiene, Ziobaite and Klimaviciute 2003 : 37 - 47) ศึกษากลไกการกำจัดสีย้อมในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยใช้พอลิเมอร์ในกลุ่มควอเทอร์นารีแอมโมเนียมร่วมกับสารในกลุ่มแอนไอออน ได้แก่ คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส แอลจีเนต และโพแทสเซียมพาล์มมิเตต ผลการศึกษาแสดงดังในตารางที่ 2.4

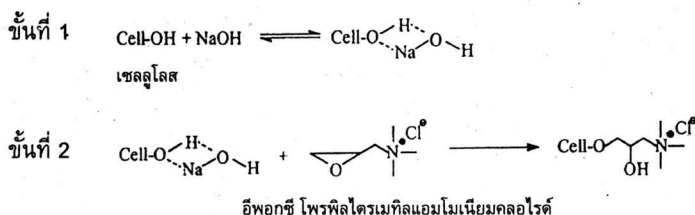
ตารางที่ 2.4 ปริมาณสียอมที่เหลือน้ำหลังจากการกำจัด

ชนิดของสียอม	ความเข้มข้นเริ่มต้นของสียอม (มิลลิกรัม/ลิตร)	ชนิดของแอนไอออน	ร้อยละของปริมาณสีที่เหลือน้ำหลังจากการกำจัด
สีดีสเพอร์ส	100	คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส	6
	100	แอลจินेट	4
	100	โพแทสเซียมพาล์มมิเตต	0
สีแอซิด	100	คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส	3

ผลจากการศึกษาพบว่า ปริมาณสีที่เหลือน้ำหลังจากการกำจัดมีปริมาณน้อย แสดงว่า สารที่ใช้ในการกำจัดสีมีประสิทธิภาพดี กลไกการกำจัดสีเกิดขึ้นจากการทำปฏิกิริยาระหว่างเกลือควอเตอร์นารีแอมโมเนียมกับสารในกลุ่มแอนไอออน ซึ่งเกิดขึ้นในสารละลายสี สารประกอบเชิงซ้อนที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการตกตะกอน

2.2.2.3 การกำจัดสีโดยใช้วัสดุทางการเกษตร

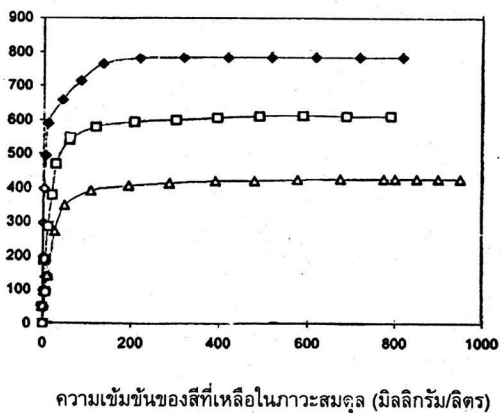
บาเอบ และคณะ (Baouab et al. 2000 : 171 - 183) ศึกษาการกำจัดสีโดยใช้ฝ้าย - อีพอกซีโพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (cellulose - epoxy propytrimethylammonium chloride) โดยนำเส้นใยฝ้ายทำปฏิกิริยากับโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 12 นอร์มัล ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นล้างด้วยน้ำ และทำให้เป็นกลางด้วยกรดแอซิดิกเข้มข้นร้อยละ 1 และทำให้แห้งที่อุณหภูมิห้อง จากนั้นนำเส้นใยฝ้ายมาทำปฏิกิริยากับอีพอกซี โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำให้เกิดหมู่ควอเตอร์นารีแอมโมเนียมบนเส้นใยฝ้าย ซึ่งมีโครงสร้าง ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2.10 โครงสร้างทางเคมีของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงจากการทำปฏิกิริยากับ อีพอกซี โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์

เส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุสำหรับดูดซับสีย้อมในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.11

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับโดยตัวดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)

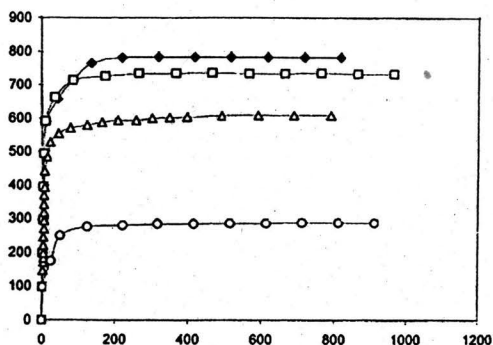
ภาพประกอบที่ 2.11 การดูดซับสีย้อมของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุง

ร้อยละของปริมาณไนโตรเจนที่เป็นองค์ประกอบในเส้นใยฝ้ายเท่ากับ 1.85

◆ สีแอสซิด - สีน้าเงิน □ สีแอสซิด - สีเหลือง Δ สีรีแอกทีฟ - สีเหลือง

การดูดซับสีย้อมของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงขึ้นอยู่กับประเภทของสีย้อมและโมเลกุลของสี นอกจากนี้ ประสิทธิภาพในการดูดซับสีย้อมของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงยังขึ้นอยู่กับปริมาณของไนโตรเจนที่เป็นองค์ประกอบในหมู่ควอเตอร์นารีแอมโมเนียมในเส้นใยฝ้าย ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.12

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับโดยตัวดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)

ความเข้มข้นของสีที่เหลือนในภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/ลิตร)

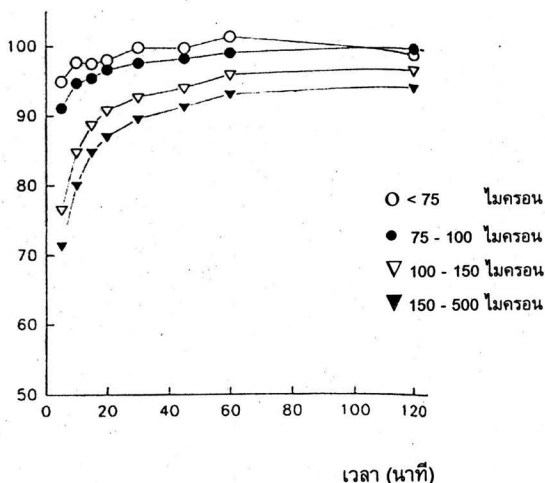
ภาพประกอบที่ 2.12 ผลของปริมาณไนโตรเจนที่เป็นองค์ประกอบในเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงต่อการดูดซับสีย้อม

- ◆ ปริมาณไนโตรเจนร้อยละ 1.85 □ ปริมาณไนโตรเจนร้อยละ 1.5
 △ ปริมาณไนโตรเจนร้อยละ 1 ○ ปริมาณไนโตรเจนร้อยละ 0.5

ผลการศึกษาพบว่า การดูดซับสีย้อมของเส้นใยฝ้ายที่ผ่านการปรับปรุงเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณไนโตรเจนที่เป็นองค์ประกอบในเส้นใยฝ้ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากไนโตรเจนที่เป็นองค์ประกอบในหมู่ควอเตอร์นารีแอมโมเนียมมีประจุบวก จึงดูดซับกับสีย้อมที่มีประจุเป็นลบได้ดี

ลาสโซ (Laszo 1996 : 13 - 17) ศึกษาการเตรียมเรซินสำหรับการแลกเปลี่ยนไอออนจากชานอ้อย เพื่อกำจัดสีรีแอกทีฟจากน้ำทิ้ง การปรับปรุงชานอ้อยให้มีประจุบวกทำได้โดยนำชานอ้อยทำปฏิกิริยากับเอ็น-(3-คลอโร-2-ไฮดรอกซีโพรพิล)ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (N-(3-chloro-2-hydroxypropyl) trimethylammonium chloride) การกำจัดสีรีแอกทีฟด้วยชานอ้อยที่ผ่านการปรับปรุงแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.13

ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด

ภาพประกอบที่ 2.13 ขนาดอนุภาคของซันอ้อยที่ผ่านการปรับปรุงต่อการกำจัดสีรีแอกทีฟ

จากการศึกษาพบว่า อนุภาคของซันอ้อยที่มีขนาดเล็กกำจัดสีได้ดีกว่าอนุภาคที่มีขนาดใหญ่ และการกำจัดสีเริ่มคงที่ที่เวลาประมาณ 60 นาที ในทุก ๆ ขนาดอนุภาคของซันอ้อย

2.3 ไอโซเทิร์มของการดูดซับ (Adsorption Isotherm)

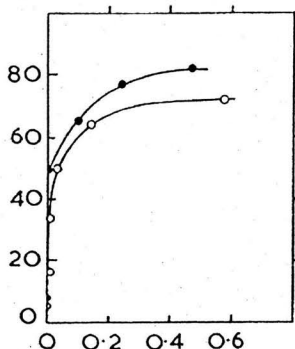
โดยทั่วไป เมื่อปล่อยให้ตัวถูกดูดซับสัมผัสกับสารถูกดูดซับในช่วงระยะเวลานานอย่างเพียงพอจะเกิดสภาวะที่เรียกว่า สมดุลการดูดซับ ซึ่งในขณะนั้น ปริมาณสารถูกดูดซับที่ถูกดูดซับไว้สมดุลกับปริมาณหรือความเข้มข้นของสารถูกดูดซับนั้นในวัฏภาคของไหล สมดุลการดูดซับที่อุณหภูมิของระบบคงที่ เรียกว่า ไอโซเทิร์ม

ไอโซเทิร์มของการดูดซับแสดงได้โดยความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้มข้นของสารถูกดูดซับในสารละลายที่ภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/ลิตร) (C_e) กับ จำนวนมิลลิกรัมของสารถูกดูดซับต่อกรัมของตัวดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม) (q_e) โดย q_e คำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (Mohamed et al. 2000 : 171 - 183)

q_e	$= (C_o - C_e) V / W$
C_o	= ความเข้มข้นเริ่มต้นของสารถูกดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)
C_e	= ความเข้มข้นที่สมดุลของสารถูกดูดซับ (มิลลิกรัม/ลิตร)
V	= ปริมาตรของสารละลายสี (ลูกบาศก์เซนติเมตร)
W	= ปริมาณตัวถูกดูดซับที่ใช้ในการดูดซับ (กรัม)
q_e	= จำนวนมิลลิกรัมของสารถูกดูดซับต่อกรัมของ สารดูดซับที่ภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/กรัม)

กิลส์ เจอร์ก์เซก และนาห์ชวา (Giles, Greczek and Nakhwa 1961 : 93 - 95) ศึกษาไอโซเทิร์มของการดูดซับสี (Janus Red B) บนซิลิกา ซึ่งเป็นของแข็งอนินทรีย์ ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.14 ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสีเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น แสดงว่าไอโซเทิร์มของการดูดซับสีบนซิลิกาเป็นปฏิกิริยาคายความร้อน

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิโมล/กิโลกรัม)

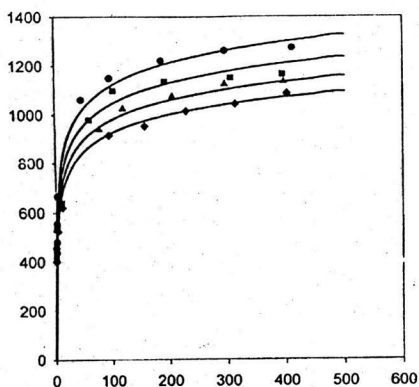
ความเข้มข้นของสีที่เหลือในภาวะสมดุล (มิลลิโมล/ลิตร)

ภาพประกอบที่ 2.14 ไอโซเทิร์มของการดูดซับสีบนซิลิกา

อุณหภูมิ ○ = 30°C ● = 50°C

อิทธิพลของค่าความเป็นกรด - เบสและอุณหภูมิที่มีต่อไอโซเทิร์มของการดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์แสดงดังในภาพประกอบที่ 2.15 - 2.16 ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์ลดลงเมื่อค่าความเป็นกรด - เบสและอุณหภูมิของสารละลายสีเพิ่มขึ้น (Chern and Wu 2001 : 4159 - 4165)

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)

ความเข้มข้นของสีที่เหลือในภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/ลิตร)

ภาพประกอบที่ 2.15 อิทธิพลของค่าความเป็นกรด - เบสที่มีต่อไอโซเทิร์มของการดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์

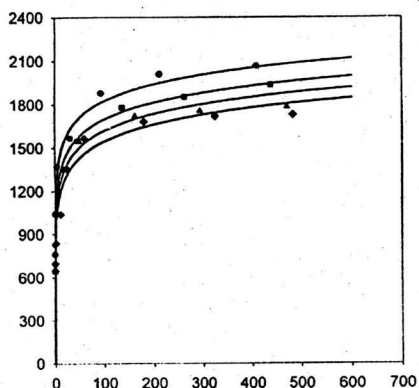
● ความเป็นกรด - เบส 2

■ ความเป็นกรด - เบส 4

▲ ความเป็นกรด - เบส 6

◆ ความเป็นกรด - เบส 8

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม/กรัม)

ความเข้มข้นของสีที่เหลือในภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/ลิตร)

ภาพประกอบที่ 2.16 อิทธิพลของอุณหภูมิที่มีต่อไอโซเทิร์มของการดูดซับสีแอซิดบนถ่านกัมมันต์

● อุณหภูมิ 15°C

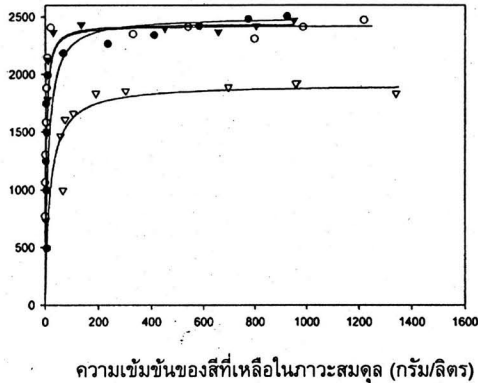
■ อุณหภูมิ 30°C

▲ อุณหภูมิ 40°C

◆ อุณหภูมิ 50°C

สมดุลของการดูดซับซีแอนไอออนโดยไคโทซานแสดงโดยความสัมพันธ์ระหว่าง C_e และ q_e ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 2.17 - 2.18 ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสียีนไคโทซานเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสารละลายสีเพิ่มขึ้น และหลังจากนั้นจะเริ่มคงที่ ลักษณะไอโซเทิร์มของการดูดซับแสดงว่าการดูดซับสียีนไคโทซานที่ สี่โดเรกท์ และสี่แอซิดบน ไคโทซานเข้าสู่ภาวะสมดุล (Chiou, Ho and Li 2004 : 69 - 84)

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (กรัม/กิโลกรัม)

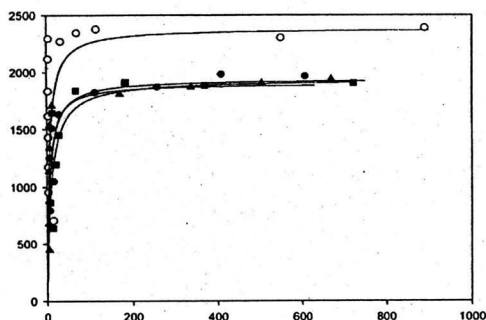

ความเข้มข้นของสีที่เหลือในภาวะสมดุล (กรัม/ลิตร)

ภาพประกอบที่ 2.17 การดูดซับสียีนไคโทซานที่อุณหภูมิ 30°C

- สียีนไคโทซาน (สีน้ำเงิน) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3
- สียีนไคโทซาน (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3
- ▼ สียีนไคโทซาน (สีเหลือง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4
- ▽ สียีนไคโทซาน (สีเหลือง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3

ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (กรัม/กิโลกรัม)

ความเข้มข้นของสีที่เหลือในภาวะสมดุล (กรัม/ลิตร)

ภาพประกอบที่ 2.18 การดูดซับสีไดเรกต์และสีแอซิดโดยไคโทซานที่อุณหภูมิ 30°C

- สีไดเรกต์ (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4
- สีแอซิด (สีส้ม) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3
- สีแอซิด (สีแดง) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 3
- ▲ สีแอซิด (สีส้ม) ที่ค่าความเป็นกรด - เบส 4

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 สารเคมี

สารเคมีที่ใช้ในการทดลองมี ดังนี้

ตารางที่ 3.1 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง

ชื่อสารเคมี	สูตรเคมี	บริษัทผู้ผลิต
โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟต	$K_2S_2O_8$	Carlo Erba
3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิล	$CH_2=C(CH_3)-CO-NH-CH_2-CH_2-CH_2-N^+(CH_3)Cl^-$	
แอมโมเนียมคลอไรด์ (ความเข้มข้นร้อยละ 50) (MAPTAC)		
สีรีแอกทีฟ		
สีแดง	C.I. Reactive Red 195 Monoazo	Modern Dyestuff & Pigment, Co,Ltd
สีน้ำเงิน	C.I. Reactive Blue 171 Azo, monochlorotriazinyl	
สีเหลือง	C.I. Reactive Yellow 84 Azo, monochlorotriazinyl	
อะคริลาไมด์ (AM)	$CH_2=CH-CO-NH_2$	Fluka
เอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์ (MBAM)	$CH_2(NH-CO-CH=CH_2)_2$	Fluka
เอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน (TEMEDA)	$(CH_3)_2N-CH_2-CH_2-N(CH_3)_2$	Fluka

3.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ

3.2.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่าง 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์กับอะคริลาไมด์

วิธีการทดลอง

1. ละลาย อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ที่อัตราส่วนต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 3.2 จำนวน 10 กรัม ในน้ำกลั่นจำนวน 20 มิลลิลิตร จากนั้นเติม เอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์ ปริมาณร้อยละ 4 โดยน้ำหนักของมอนอเมอร์ และโพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟตปริมาณร้อยละ 1.6 โดยน้ำหนักของมอนอเมอร์ คนจนได้สารละลายใส

2. หยด เอ็น, เอ็น', เอ็น', เอ็น-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน จำนวน 1 มิลลิลิตร ลงไปในสารละลาย คนให้เข้ากัน จากนั้นทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3. ตรวจสอบหมู่ฟังก์ชันในพอลิเมอร์โดยใช้เครื่องอินฟราเรดสเปกโทรสโกปี ตารางที่ 3.2 อัตราส่วนระหว่างมอนอเมอร์ที่ทำการศึกษา

ปริมาณอะคริลาไมด์	ปริมาณ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์
1.0	0
0.8	0.2
0.6	0.2
0.6	0.4
0.2	0.4
0.4	0.6
0.2	0.8
0	1.0

3.2.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ

วิธีการทดลอง

1. ชั่ง 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ จำนวน 20 กรัม จากนั้นเติม เอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบีสอะคริลาไมด์ ปริมาณร้อยละ 1 - 20 โดยน้ำหนักของมอนอเมอร์ และโพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟตปริมาณร้อยละ 1.6 โดยน้ำหนักของมอนอเมอร์ คนจนได้สารละลายใส

2. หยด เอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน จำนวน 1 มิลลิลิตร ลงไปในสารละลาย คนให้เข้ากัน จากนั้นทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3. ตรวจสอบหมู่ฟังก์ชันในพอลิเมอร์โดยใช้เครื่องอินฟราเรดสเปกโทรสโกปี

3.3 การศึกษาสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

3.3.1 การศึกษาอิทธิพลของอัตราส่วนระหว่าง 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ และอะคริลาไมด์ที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

วิธีการทดลอง

1. ชั่งพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน จำนวน 1 กรัม ใส่ลงในหลอดทดลองขนาด 50 มิลลิลิตร จากนั้นเติมสรีรแอทไฟ (สีแดง) ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.01 จำนวน 30 มิลลิลิตรลงไป ปิดปากหลอดทดลอง และทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

2. นำพอลิเมอร์ออกจากหลอดทดลอง และซับด้วยกระดาษกรองเบอร์ 1 จากนั้นชั่งน้ำหนักพอลิเมอร์ และบันทึกผล

3. คำนวณอัตราส่วนการพองตัวของพอลิเมอร์ จากสูตร ดังนี้

$$\text{อัตราส่วนการพองตัว} = W - W_o / W_o$$

W_o = น้ำหนักเริ่มต้นของพอลิเมอร์

W = น้ำหนักของพอลิเมอร์ภายหลังจากซับด้วยกระดาษกรอง

3.3.2 การศึกษาอิทธิพลของสารเชื่อมขวาง (crosslinking agent) ที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

วิธีการทดลอง

ทำการทดลองซ้ำเช่นเดียวกันกับพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน แต่ใช้พอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้สารเชื่อมขวาง คือ เอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะครีลาไมด์ในปริมาณต่าง ๆ กันแทน และคำนวณหาอัตราส่วนการพองตัว

3.4 การศึกษาการดูดซับสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์

วิธีการทดลอง

1. ชั่งพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน จำนวน 1 กรัม ใส่ลงในหลอดทดลองขนาด 50 มิลลิลิตร จากนั้นเติมสีรีแอกทีฟ (สีแดง) ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.01 จำนวน 30 มิลลิลิตรลงไป ปิดปากหลอดทดลอง และทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

2. ดูดสารละลายสีที่เหลือออกจากหลอดทดลอง และวัดค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายสีที่ค่าความยาวคลื่นสูงสุด (λ_{max}) โดยใช้เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (Spectrophotometer) และคำนวณหาปริมาณสีที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ จากสูตร ดังนี้

$$q_e = (C_o - C_e)V / W$$

q_e = จำนวนมิลลิกรัมของสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ที่ภาวะสมดุล (มิลลิกรัม/กรัม)

C_o = ความเข้มข้นเริ่มต้นของสารละลายสีรีแอกทีฟ (มิลลิกรัม/ลิตร)

C_e = ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ (มิลลิกรัม/ลิตร)

- V = ปริมาตรของสารละลายยีสรีแอกทีฟ
(ลูกบาศก์เซนติเมตร)
- W = ปริมาณตัวถูกดูดซับที่ใช้ในการดูดซับ (กรัม)

3. คำนวณหาร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด จากสูตร ดังนี้

$$\text{ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด} = q_e / q_0 \times 100$$

- q_e = จำนวนมิลลิกรัมของยีสรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดย
พอลิเมอร์ที่ภาวะสมดุล
- q_0 = จำนวนมิลลิกรัมของยีสรีแอกทีฟเริ่มต้น

3.5 การศึกษาสมดุลของการดูดซับยีสรีแอกทีฟ

วิธีการทดลอง

1. เตรียมสารละลายยีสรีแอกทีฟ (สีแดง สีนํ้าเงิน และสีเหลือง) ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.01 - 0.13

2. ชั่งพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน จำนวน 1 กรัม ใส่ลงในหลอดทดลองขนาด 50 มิลลิลิตร จากนั้นเติมยีสรีแอกทีฟที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.01 - 0.13 จำนวน 30 มิลลิลิตร ลงไป ปิดปากหลอดทดลอง และทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3. ดูดสารละลายสีที่เหลือออกจากหลอดทดลอง วัดค่าการดูดกลืนแสงของสารละลายสี ที่ค่าความยาวคลื่นสูงสุดของสีแต่ละชนิด (สีแดง สีนํ้าเงิน และสีเหลือง) โดยใช้เครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์

4. คำนวณหาความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสี (ความเข้มข้นของสารละลายสีที่เหลือภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์; C_e) ปริมาณสีที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ (q_e) และร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับ

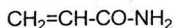
4.1.1 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์

พอลิเมอร์ดูดซับเตรียมได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์ กับ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยมีเอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์เป็นสารเชื่อมขวาง ปฏิกิริยาพอลิเมอร์ไรเซชันเกิดขึ้นโดยใช้โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟต เป็นสารเริ่มปฏิกิริยา และมีเอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีนเป็นตัวเร่งสารเชื่อมขวาง ลักษณะของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้ (percent yield) แสดงดังในตารางที่ 4.1

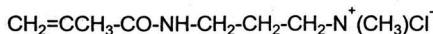
ตารางที่ 4.1 ลักษณะของพอลิเมอร์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์

อัตราส่วนระหว่าง AM : MAPTAC	ลักษณะของพอลิเมอร์	ร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์
1.0 : 0	แข็ง ไม่ยืดหยุ่น	87.62
0.8 : 0.2	แข็ง	96.59
0.6 : 0.2	แข็ง	89.57
0.6 : 0.4	แข็ง	89.01
0.4 : 0.6	แข็ง	94.08
0.2 : 0.4	แข็ง	88.54
0.2 : 0.8	แข็ง	88.46
0 : 1.0	นิ่ม ไม่ยืดหยุ่น	94.97

ผลจากการศึกษาพบว่า ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสังเคราะห์อยู่ระหว่างร้อยละ 87 - 96 พอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ มีลักษณะแข็ง เนื่องจากอะคริลาไมด์ทำให้เกิดพันธะไฮโดรเจนระหว่างโซ่พอลิเมอร์ โดยพอลิอะคริลาไมด์สามารถเกิดพันธะไฮโดรเจนระหว่างโซ่พอลิเมอร์ได้ (Kydd and Dunham 1980 : 79 - 88) แต่พอลิเมอร์ที่ได้จากปฏิกิริยาโดยใช้ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพียงอย่างเดียวมีลักษณะนิ่ม ถึงแม้ว่าจะใช้สารเชื่อมขวางในการทำปฏิกิริยา เนื่องจากโซ่พอลิเมอร์ของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ประกอบด้วยส่วนของไฮโดรคาร์บอนที่มีจำนวนคาร์บอนอะตอมที่มีความยาวมากกว่าอะคริลาไมด์ โครงสร้างทางเคมีของอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์มีลักษณะ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 4.1 โครงสร้างทางเคมีของอะคริลาไมด์

ภาพประกอบที่ 4.2 โครงสร้างทางเคมีของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์

จากการตรวจสอบหมู่ฟังก์ชันของพอลิเมอร์โดยใช้เครื่องอินฟราเรดสเปกโทรสโกปี (ภาพประกอบที่ 1 - 3 ภาคผนวก ก) ผลจากการศึกษาพบว่า พอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์ ประกอบด้วยสเปกตรัมของการดูดกลืนแสงที่บริเวณ 3400 ซม^{-1} และ 1700 ซม^{-1} ของหมู่ NH และ CO ที่เป็นองค์ประกอบในพอลิเมอร์ ตามลำดับ

4.1.2 การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ

3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เกิดปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 24 ชั่วโมง โดยใช้โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟตเป็นสารเริ่มปฏิกิริยา และมีเอ็น, เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์เป็นสารเชื่อมขวาง ปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันเกิดขึ้นโดยใช้โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟต เป็นสารเริ่มปฏิกิริยา และมีเอ็น, เอ็น, เอ็น', เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน เป็นตัวเร่งสารเชื่อมขวาง ลักษณะของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้แสดงดังในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ลักษณะของพอลิเมอร์และร้อยละของปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ กัน

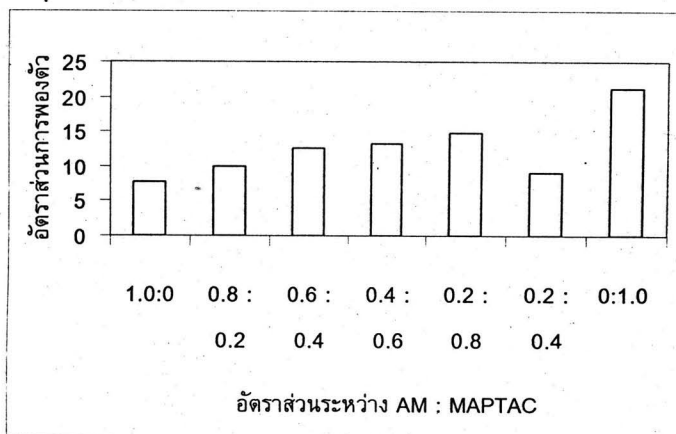
ปริมาณสารเชื่อมขวาง (ร้อยละโดยน้ำหนักของ MAPTAC)	ลักษณะของพอลิเมอร์	ร้อยละ ของปริมาณ ผลิตภัณฑ์
1	มีลักษณะเป็นของเหลว	87.62
2	มีลักษณะเป็นของเหลวเหนียวหนืด	96.59
4	ของแข็ง	89.57
6	ของแข็ง	89.01
8	ของแข็ง	88.54
10	ของแข็ง	94.08
20	ของแข็ง	94.97

ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อปริมาณสารเชื่อมขวางเพิ่มขึ้น พอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์จะเปลี่ยนจากของเหลวเป็นของแข็ง เนื่องจากสารเชื่อมขวางทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างโซ่พอลิเมอร์ ดังนั้น สารเชื่อมขวางจึงมีอิทธิพลต่อลักษณะของพอลิเมอร์จากการตรวจสอบหุ้มฟังก์ชันโดยใช้เครื่องอินฟราเรดสเปกโทรสโกปี (ภาพประกอบที่ 4 - 5 ภาคผนวก ก) ผลจากการศึกษาพบว่า สเปกตรัมของการดูดกลืนแสงประกอบด้วยหมู่ NH ที่บริเวณ 3400 ซม^{-1} และหมู่ CO ที่บริเวณ 1700 ซม^{-1}

4.2 สมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

4.2.1 อิทธิพลของอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ที่มีต่อสมบัติการพองตัว

พอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ถูกนำมาศึกษาการพองตัวในสารละลาย สิริแอกทีฟ (สีแดง) ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 4.3 และภาคผนวก ข

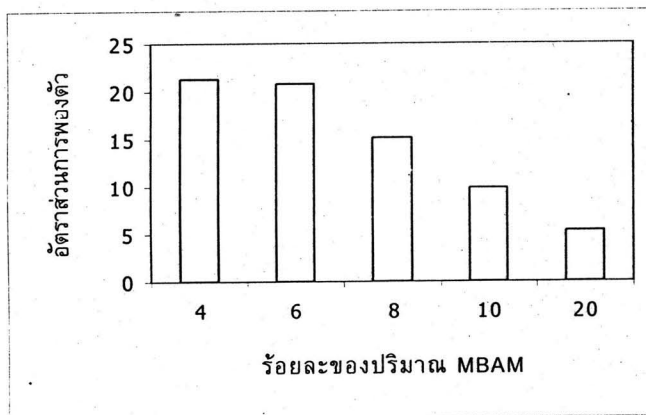
ภาพประกอบที่ 4.3 อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่าง อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ

ผลจากการศึกษาพบว่า ที่อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 1.0 : 0 พอลิเมอร์มีอัตราการพองตัวต่ำสุด แต่ที่อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0 : 1.0 พอลิเมอร์มีอัตราการพองตัวสูงสุด และเมื่ออัตราส่วนของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์เพิ่มขึ้น อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์จะเพิ่มขึ้น

เนื่องจาก 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ประกอบด้วยหมู่ $-N^+(CH_3)Cl^-$ ซึ่งเป็นหมู่ที่มีขั้วและมีสมบัติชอบน้ำ โมเลกุลของน้ำจึงแทรกเข้าไปในโซ่พอลิเมอร์ได้ดี โดย เรน และคณะ (Ren et al. 2001 : 277) รายงานว่าพอลิเมอร์ในกลุ่มควอเทอร์นารีแอมโมเนียมจะดูดน้ำและเกิดการพองตัวได้ดี และผลจากการศึกษาในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของเบเดอร์ บลาสซ์ และ บัวสนิทซ์ (Baker, Blanch and Prausnitz 1995 : 1061 - 1069) ที่พบว่า ไฮโดรเจลที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ มีการพองตัวดีกว่าพอลิอะคริลาไมด์ นอกจากนี้พอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0 : 1.0 มีลักษณะนิ่มไม่ยืดหยุ่น การพองตัวของพอลิเมอร์จึงเกิดได้ดีกว่าเมื่อใช้ อะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ ดังนั้น อัตราส่วนระหว่าง อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ จึงมีผลต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

4.2.2 อิทธิพลของสารเชื่อมขวางที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

พอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ กัน ถูกนำมาศึกษาสมบัติการพองตัวในสารละลายซีรีแอคทีฟ (สีแดง) ผลการศึกษาแสดงดังในภาพประกอบที่ 4.4 และภาคผนวก ข

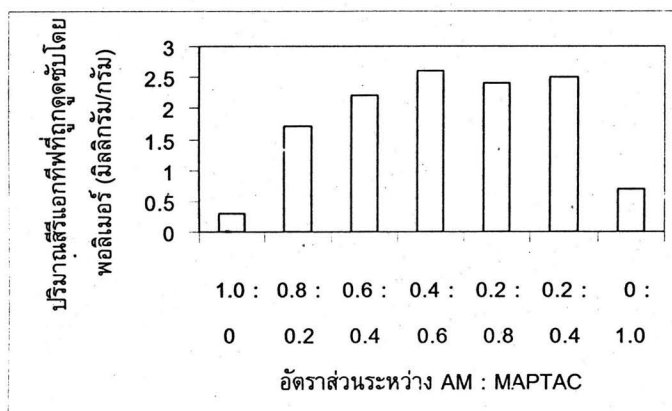

ภาพประกอบที่ 4.4 อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ

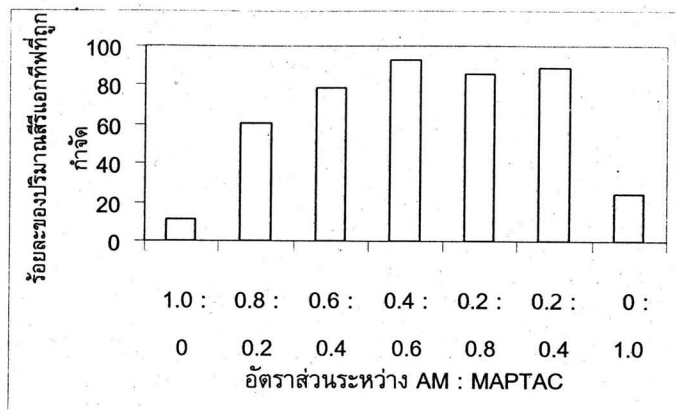
ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อปริมาณสารเชื่อมขวางเพิ่มขึ้น อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ลดลง เนื่องจากสารเชื่อมขวางทำให้เกิดการเชื่อมโยงของโซ่พอลิเมอร์ โมเลกุลของน้ำจึงแทรกเข้าไปในพอลิเมอร์ได้ยาก โดยผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ ฮาโรไตร ซูดอล และเอล-อาซเซอร์ (Hattori, Sudol and El-Aasser 1993 : 2027 - 2034) ที่พบว่า เมื่อปริมาณสารเชื่อมขวางเพิ่มขึ้นการพองตัวของพอลิเมอร์ในตัวทำละลายจะลดลง ดังนั้น ปริมาณสารเชื่อมขวางจึงมีผลต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

4.3 สมบัติการดูดซับสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์

พอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) ไพรอิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ถูกนำมาศึกษาสมบัติการดูดซับสีรีแอกทีฟ (สีแดง) ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ และร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกกำจัดแสดงดังในภาพประกอบที่ 4.5 - 4.6 และภาคผนวก ค

ภาพประกอบที่ 4.5 ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์

ภาพประกอบที่ 4.6 ร้อยละของปริมาณสารที่ถูกกำจัดในน้ำทิ้งที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์

ผลจากการศึกษาพบว่า ที่อัตราส่วนอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 1.0 : 0 พอลิเมอร์ดูดซับสารที่ถูกกำจัดได้น้อยที่สุด และเมื่อปริมาณ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพิ่มขึ้น พอลิเมอร์จะดูดซับสารที่ถูกกำจัดได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากหมู่ $N^+(CH_3)Cl^-$ ที่เป็นองค์ประกอบในพอลิเมอร์จะจับกับประจุลบในสารที่ถูกกำจัดได้ดี โดยซิโมเทเทียน ซิลโอลิ และซิลมาวิต (Zemaitaitiene, Ziobaite and Klimaviciute 2003 : 37 - 47) พบว่า พอลิเมอร์ในกลุ่มควอเตอร์นารีแอมโมเนียมดูดซับสีแอนไอออนได้ดี แต่อย่างไรก็ตาม การใช้อะคริลาไมด์ทำปฏิกิริยาร่วมกับ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ ทำให้พอลิเมอร์ดูดซับสีได้ดีกว่าการใช้พอลิ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพียงอย่างเดียว แสดงว่าอะคริลาไมด์มีส่วนทำให้พอลิเมอร์ดูดซับสีได้มากขึ้น

ที่อัตราส่วนอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0.4 : 0.6 พอลิเมอร์กำจัดสีในน้ำทิ้งได้ในปริมาณสูงสุด และเมื่ออัตราส่วนของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพิ่มขึ้นมากกว่านี้ การกำจัดสารที่ถูกกำจัดในน้ำทิ้งจะเริ่มคงที่ ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ที่เป็นองค์ประกอบในพอลิเมอร์ จึงมีผลต่อปริมาณสารที่ถูกกำจัด

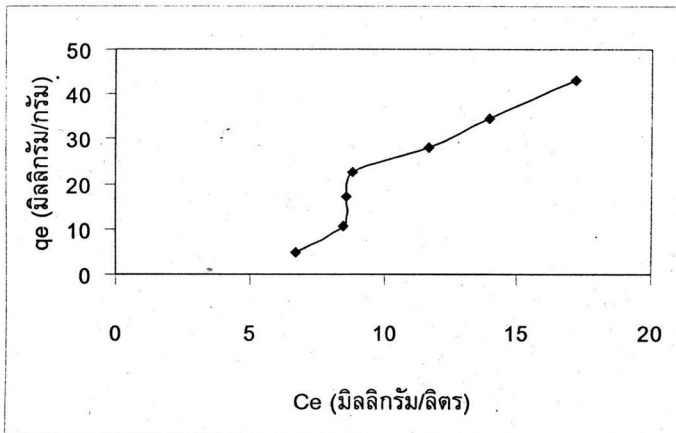
จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จึงเลือกอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0.4 : 0.6 0.2 : 0.8 0.2 : 0.4 และ 0 : 1.0 มาทำการศึกษาสมดุลของการดูดซับสารที่ถูกกำจัดที่มีความเข้มข้นต่าง ๆ กัน

4.4 สมดุลของการดูดซับสรีแอกทีฟ

สมดุลของการดูดซับสรีแอกทีฟ ศึกษาโดยนำพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ มาดูดซับสรีแอกทีฟจนเข้าสู่ภาวะสมดุล โดยสรีแอกทีฟที่ทำการศึกษามี 3 ชนิด คือ สีแดง สีนํ้าเงิน และสีเหลือง ซึ่งมีความเข้มข้นต่าง ๆ กัน

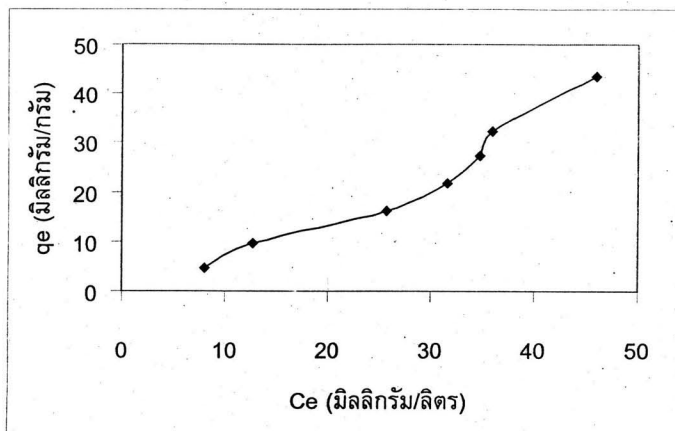
4.4.1 สมดุลของการดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีแดง

การดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.7 - 4.11 และภาคผนวก ง

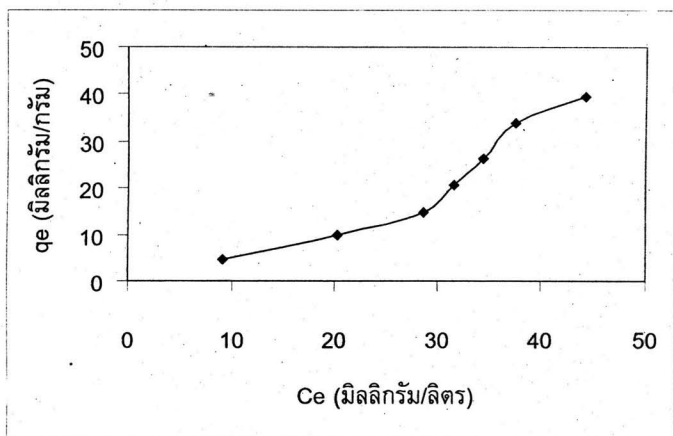

ภาพประกอบที่ 4.7 การดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 :

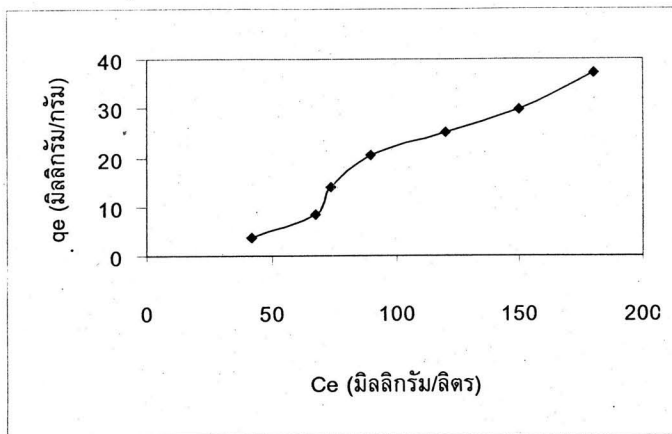
0.6

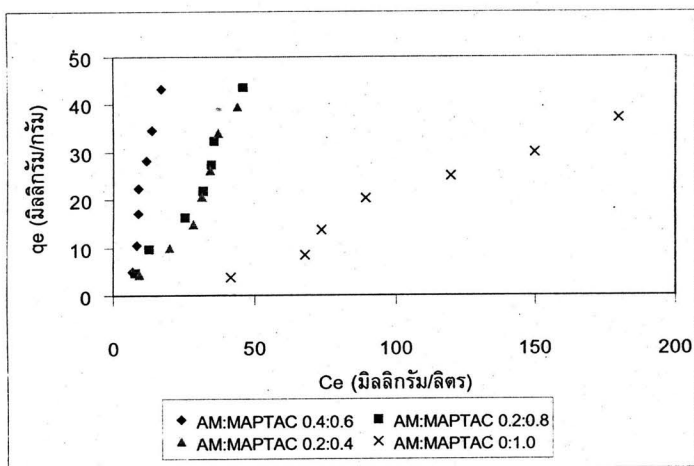
ภาพประกอบที่ 4.8 การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

ภาพประกอบที่ 4.9 การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

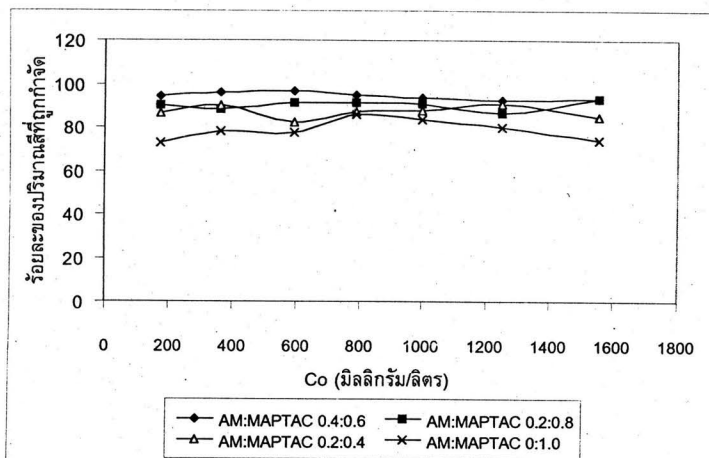

ภาพประกอบที่ 4.10 การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

ภาพประกอบที่ 4.11 เปรียบเทียบสมดุลของการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่มี อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ใน อัตราส่วนต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงที่ถูกกำจัด ผลการศึกษาแสดง
ดังในภาพประกอบที่ 4.12

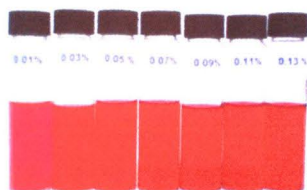
ภาพประกอบที่ 4.12 ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์

ผลจากการศึกษาพบว่า ในช่วงแรก เมื่อความเข้มข้นของสีเพิ่มขึ้น อัตราการดูดซับสีจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นการดูดซับสีจะเริ่มช้าลง ที่อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0.4 : 0.6 พอลิเมอร์ดูดซับสีรีแอกทีฟได้ดีที่สุด แต่ที่อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0 : 1.0 พอลิเมอร์ดูดซับสีได้น้อยที่สุด และการดูดซับสีเริ่มคงที่เร็วกว่าพอลิเมอร์ที่อัตราส่วนอื่น ๆ

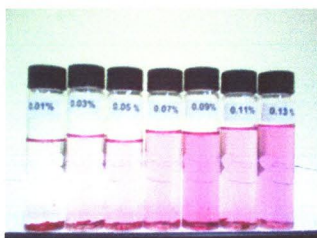
พอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียม โดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน สามารถกำจัดสีรีแอกทีฟได้ในปริมาณร้อยละ 70 - 96 ที่อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0.4 : 0.6 สีรีแอกทีฟชนิดสีแดงถูกกำจัดได้ดีที่สุด และที่อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0 : 1.0 สีรีแอกทีฟชนิดสีแดงถูกกำจัดได้น้อยที่สุด ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างอะครีลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ จึงมีผลต่อสมมูลของการดูดซับและการกำจัดสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง

ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง ภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์ และการเปลี่ยนแปลงของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.13 - 4.15 ผลจากการศึกษาพบว่า น้ำสีของ

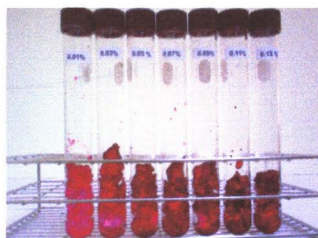
สีรีแอกทีฟชนิดสีแดงมีสีจางลงภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์ และพอลิเมอร์มีการฟองตัวเพิ่มขึ้น

ภาพประกอบที่ 4.13 ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง

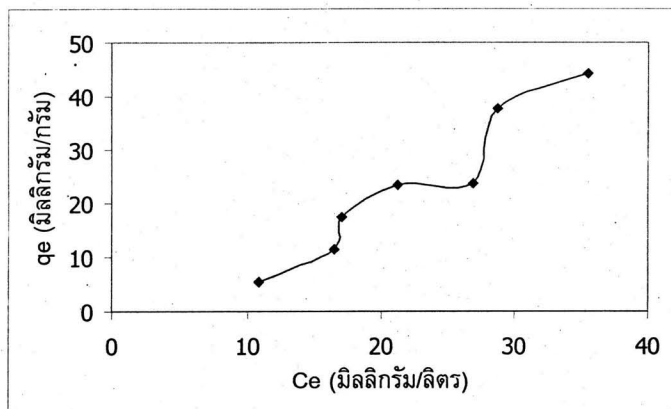
ภาพประกอบที่ 4.14 การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์

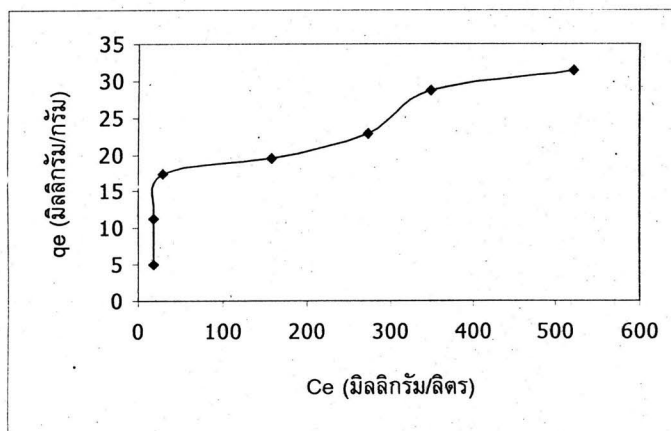
ภาพประกอบที่ 4.15 ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง

4.4.2 สมดุลของการดูดซับสรีรอกที่ฟชนิดสีน้ำเงิน

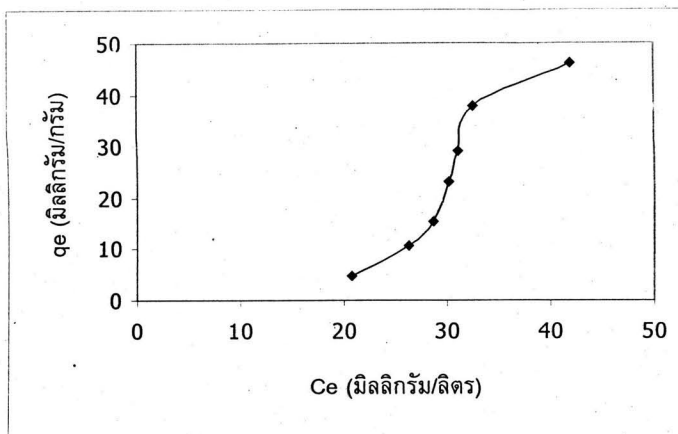
การดูดซับสรีรอกที่ฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.16 - 4.20 และภาคผนวก จ

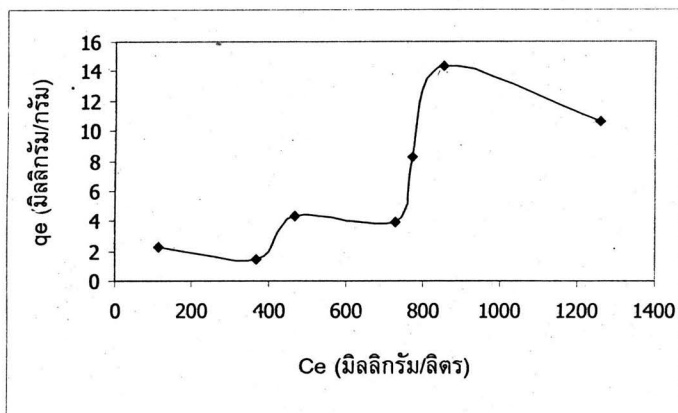
ภาพประกอบที่ 4.16 การดูดซับสรีรอกที่ฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

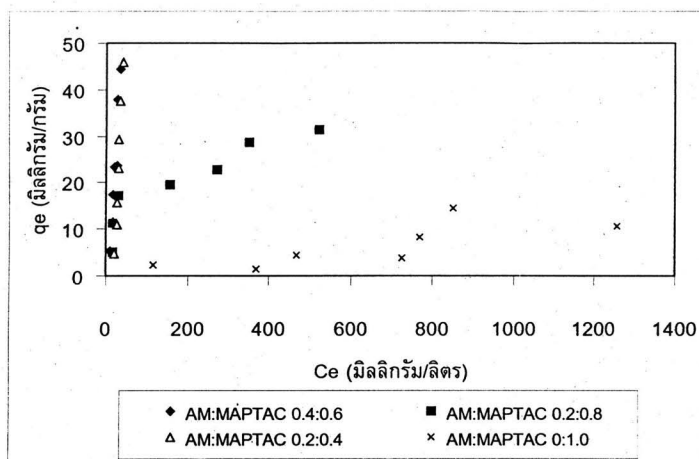
ภาพประกอบที่ 4.17 การดูดซับสรีรอกที่ฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

ภาพประกอบที่ 4.18 การดูดซับสรีรแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

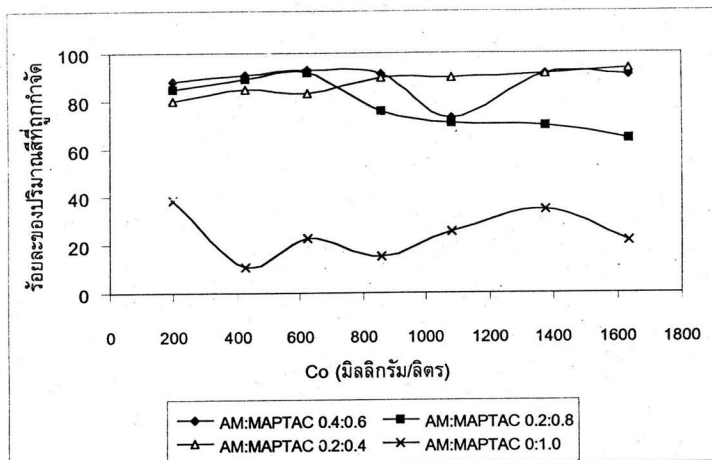
ภาพประกอบที่ 4.19 การดูดซับสรีรแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

ภาพประกอบที่ 4.20 เปรียบเทียบสมมูลของการดูดซับสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ

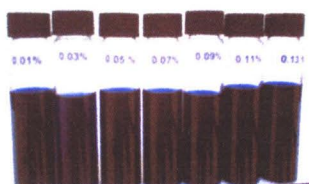
ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสรีรแอทฟิฟเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่สมมูล อิทธิพลของอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ที่เป็นองค์ประกอบในพอลิเมอร์มีผลต่อการดูดซับสรี โดยพบว่าที่อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0.4 : 0.6 และ 0.2 : 0.4 พอลิเมอร์ดูดซับสรีรแอทฟิฟได้ดี แต่ที่อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เท่ากับ 0 : 1.0 พอลิเมอร์ดูดซับสรีได้น้อย และเข้าสู่สมมูลของการดูดซับเร็ว

การกำจัดสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงินโดยพอลิเมอร์ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.21 ผลจากการศึกษาพบว่า พอลิเมอร์ดูดซับที่ประกอบด้วยอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ทำปฏิกิริยาในอัตราส่วนต่าง ๆ มีการกำจัดสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงินอยู่ระหว่างร้อยละ 64 - 93 แต่พอลิเมอร์ที่ประกอบด้วย 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพียงอย่างเดียวมีการกำจัดสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงินอยู่ระหว่างร้อยละ 11 - 38 ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในพอลิเมอร์ดูดซับมีผลต่อการกำจัดสรีรแอทฟิฟนิตส์น้ำเงิน

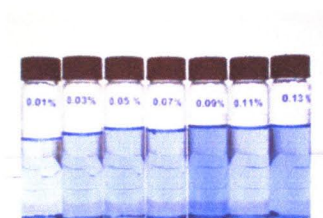

ภาพประกอบที่ 4.21 ร้อยละของปริมาณสรีร์แอกทีฟชนิดสีน้ำเงินที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์

การเปลี่ยนแปลงของสรีร์แอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน และลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสรีร์แอกทีฟ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.22 - 4.24 ผลจากการศึกษาพบว่า สรีร์แอกทีฟชนิดสีน้ำเงินถูกกำจัดได้ดีโดยพอลิเมอร์ดูดซับ และพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับ สรีร์แอกทีฟชนิดสีน้ำเงินมีการพองตัวเพิ่มขึ้น

ภาพประกอบที่ 4.22 ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีย้อมที่ฟอสฟอรัสสีน้ำเงิน

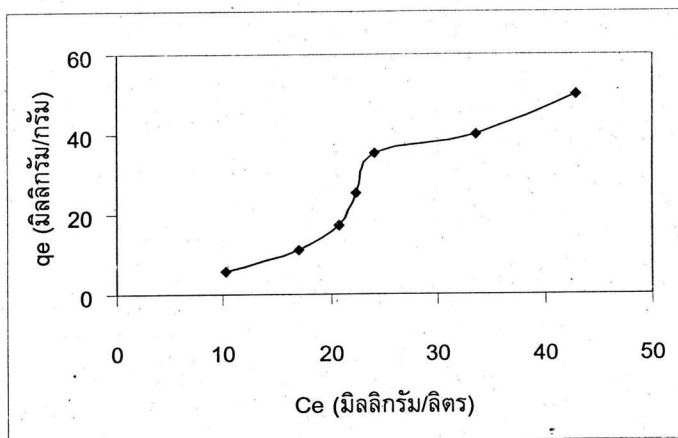
ภาพประกอบที่ 4.23 การเปลี่ยนแปลงของสีย้อมที่ฟอสฟอรัสสีน้ำเงินภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์

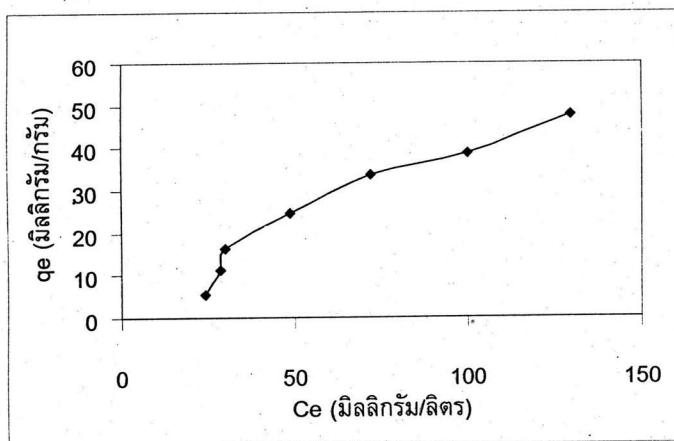
ภาพประกอบที่ 4.24 ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีย้อมที่ฟอสฟอรัสสีน้ำเงิน

4.4.3 สมดุลของการดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง

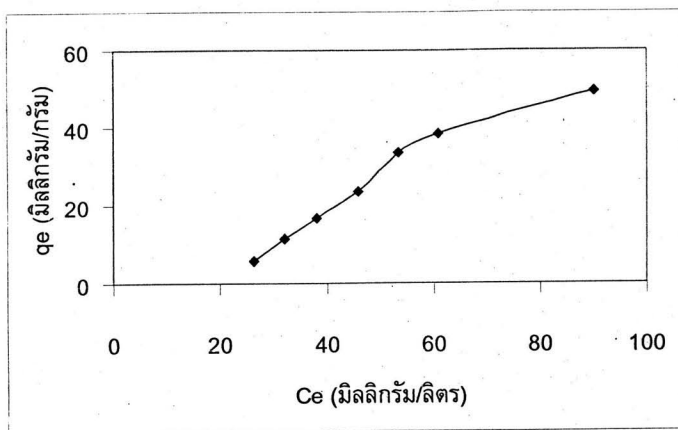
การดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.25 - 4.29 และภาคผนวก จ

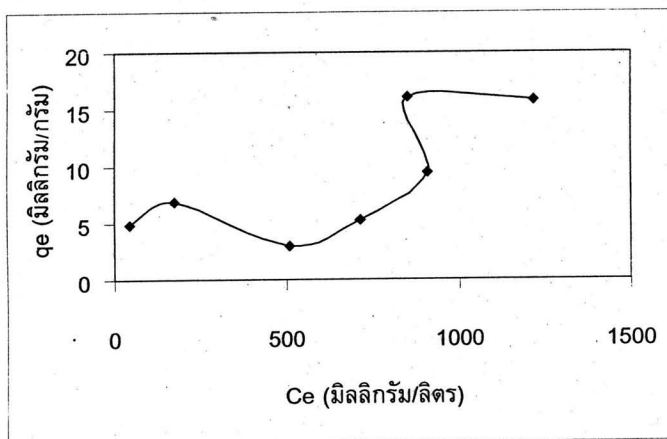
ภาพประกอบที่ 4.25 การดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

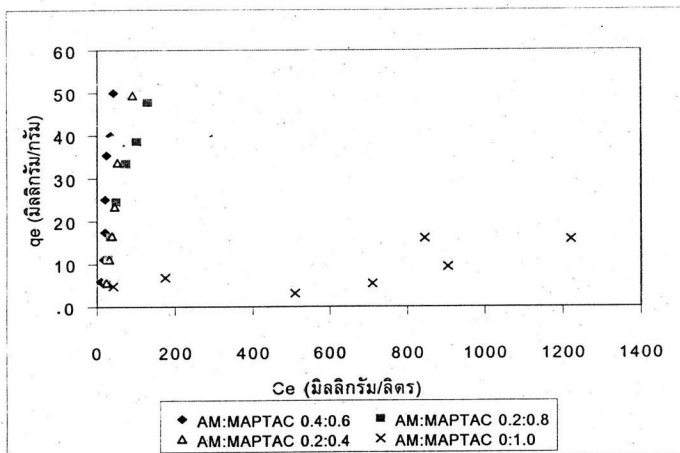
ภาพประกอบที่ 4.26 การดูดซับสรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

ภาพประกอบที่ 4.27 การดูดซับสรีรอกที่พบนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

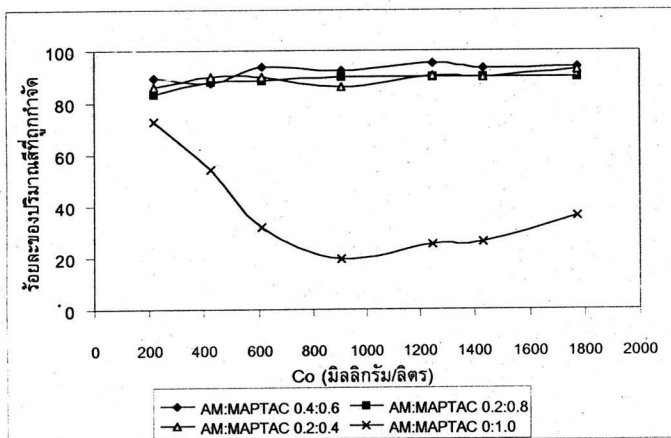

ภาพประกอบที่ 4.28 การดูดซับสรีรอกที่พบนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

ภาพประกอบที่ 4.29 เปรียบเทียบสมมูลของการดูดซับสรีรอกที่ฟกนิตสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่มีอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ

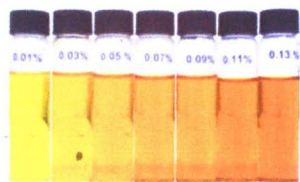
การดูดซับสรีเพิ่มขึ้นเมื่อความเข้มข้นของสรีเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่สมมูลโดยพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6 0.2 : 0.8 และ 0.2 : 0.4 มีอัตราการดูดซับสรีในระดับใกล้เคียงกัน ร้อยละการกำจัดสรีรอกที่ฟกนิตสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ดูดซับแสดงดังในภาพประกอบที่ 4.30

ภาพประกอบที่ 4.30 ร้อยละของปริมาณสรีรอกที่ฟกนิตสีเหลืองที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์

ผลจากการศึกษาพบว่า การกำจัดสรีรแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ ให้ผลการกำจัดในทำนองเดียวกันกับการกำจัดสรีรแอกทีฟชนิดสีแดงและสีน้ำเงิน คือ พอลิเมอร์ที่ใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6 0.2 : 0.8 และ 0.2 : 0.4 ให้ผลการกำจัดสีใกล้เคียงกัน โดยสีถูกกำจัดในปริมาณร้อยละ 83 - 95 ส่วนพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วย 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ เพียงอย่างเดียว (AM : MAPTAC ที่อัตราส่วน 0 : 1) ให้ผลการกำจัดสีต่ำสุด โดยสรีรแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินถูกกำจัดในปริมาณร้อยละ 19 - 72 ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ที่เป็นองค์ประกอบในพอลิเมอร์มีผลต่อการกำจัดสรีรแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน

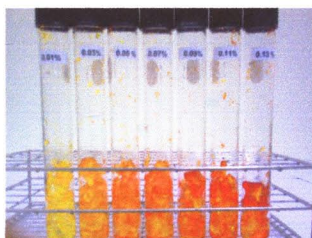
การเปลี่ยนแปลงของสรีรแอกทีฟชนิดสีเหลือง และลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสรีรแอกทีฟ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.31 - 4.33 ผลจากการศึกษาพบว่า สรีรแอกทีฟชนิดสีเหลืองภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์มีสีจางลง และพอลิเมอร์มีลักษณะพองตัว

ภาพประกอบที่ 4.31 ลักษณะน้ำสีเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง

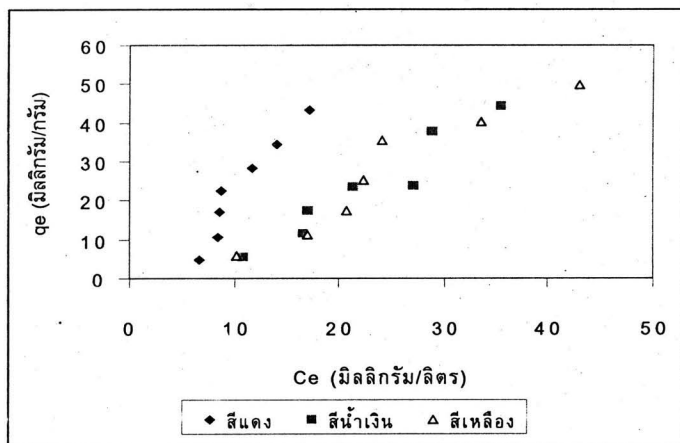

ภาพประกอบที่ 4.32 การเปลี่ยนแปลงของสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองภายหลังจากการดูดซับด้วยพอลิเมอร์

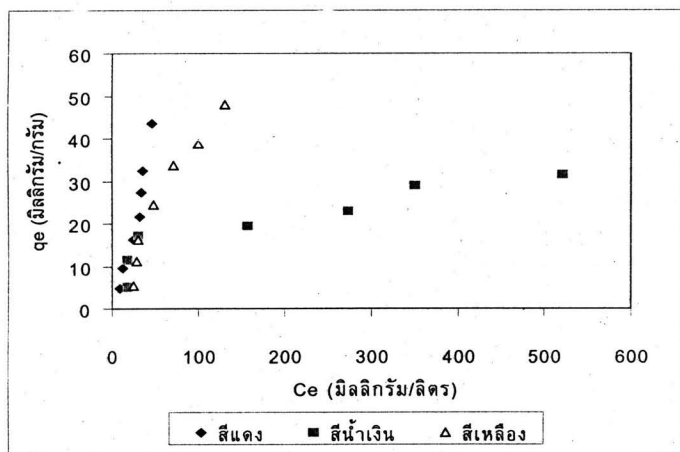

ภาพประกอบที่ 4.33 ลักษณะของพอลิเมอร์ภายหลังจากการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง

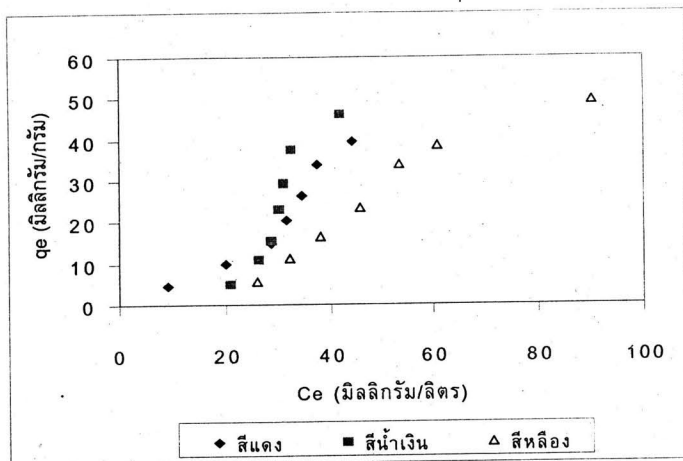
พอลิเมอร์ดูดซับที่นำมาศึกษาการดูดซับสีรีแอกทีฟประกอบด้วยพอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน คือ 0.4 : 0.6 0.2 : 0.8 0.2 : 0.4 และ 0 : 1.0 การเปรียบเทียบการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง สีนํ้าเงิน และสีเหลือง ของพอลิเมอร์ แสดงดังในภาพประกอบที่ 4.34 - 4.37

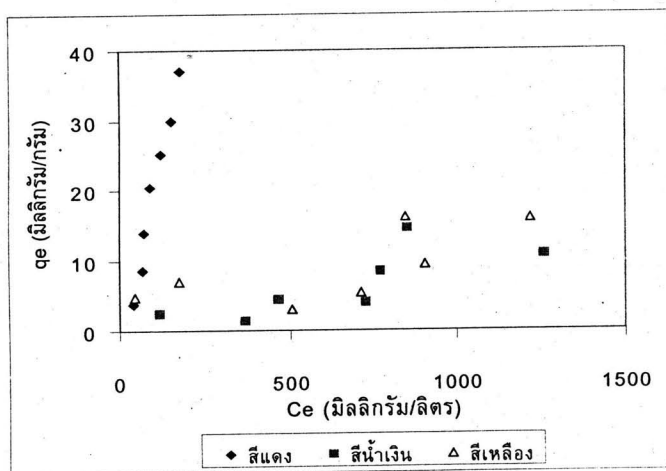
ภาพประกอบที่ 4.34 การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

ภาพประกอบที่ 4.35 การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

ภาพประกอบที่ 4.36 การดูดซับซีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วย อะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

ภาพประกอบที่ 4.37 การดูดซับซีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ ของพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วย อะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

ผลจากการศึกษาพบว่า การดูดซับสีรีแอกทีฟโดยพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยอะคริลาไมด์ : 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน สีรีแอกทีฟ ชนิดสีแดงถูกดูดซับได้ดีที่สุด ส่วนสีน้ำเงินและสีเหลืองมีแนวโน้มของการดูดซับใกล้เคียงกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับเพื่อกำจัดสีรีแอกทีฟ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับเตรียมได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ โดยใช้โพแทสเซียมเพอร์ซัลเฟต เอ็น,เอ็น'-เมทิลีนบิสอะคริลาไมด์ และ เอ็น,เอ็น',เอ็น',เอ็น'-เตตระเมทิลเอทิลีนไดเอมีน เป็นสารเริ่มปฏิกิริยา สารเชื่อมขวาง และตัวเร่งสารเชื่อมขวาง ตามลำดับ
2. สารเชื่อมขวางที่ใช้ในการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับมีอิทธิพลต่อลักษณะของพอลิเมอร์ เมื่อปริมาณสารเชื่อมขวางเพิ่มขึ้น พอลิเมอร์จะเปลี่ยนสถานะจากของเหลวเป็นของแข็ง
3. ปัจจัยที่มีผลต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์ คือ อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์ (AM) และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ (MAPTAC) และปริมาณสารเชื่อมขวาง เมื่ออัตราส่วน MAPTAC เพิ่มขึ้น อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์จะเพิ่มขึ้น แต่ปริมาณสารเชื่อมขวางที่เพิ่มขึ้นจะทำให้การพองตัวของพอลิเมอร์ลดลง
4. สมบัติการดูดซับสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามีโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ที่อัตราส่วน AM : MAPTAC เท่ากับ 0.4 : 0.6 (หรือ 2 : 3) พอลิเมอร์จะดูดซับสีรีแอกทีฟได้สูงสุด โดยกำจัดสีรีแอกทีฟได้มากกว่าร้อยละ 90
5. สมดุลการดูดซับของสีรีแอกทีฟชนิดต่าง ๆ คือ สีแดง สีนํ้าเงิน และสีเหลือง สีรีแอกทีฟชนิดสีแดงถูกดูดซับได้ดีที่สุด ส่วนสีนํ้าเงินและสีเหลืองมีสมดุลของการดูดซับใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในขั้นต่อไป

1. ศึกษาการดูดซับสีย้อมชนิดอื่น ๆ ที่ใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้แก่ สีไคเร็กที สีสตีลเพอร์ส และสีแอซิด
2. ศึกษาอิทธิพลของภาวะต่าง ๆ ในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีต่อการดูดซับสี ได้แก่ อิทธิพลของเกลือโซเดียมคลอไรด์ ค่าความเป็นกรด - เบส ของน้ำทิ้ง
3. ศึกษาการเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้มอนอเมอร์ชนิดอื่น เช่น ไดแอลลิไคโดเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ซึ่งเป็นแคตไอออนิกมอนอเมอร์

ประโยชน์ในการประยุกต์ผลงานวิจัย

ผลจากการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อกำจัดสีในน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมสิ่งทอได้

เอกสารอ้างอิง

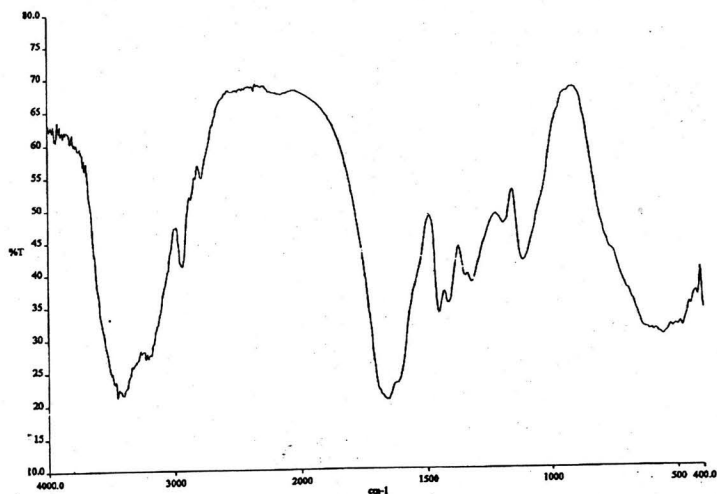
1. กระทรวงพาณิชย์. "สถานการณ์การส่งออกและนำเข้าสิ่งทอไทย" [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.moc.go.th> 2547 สืบค้น 29 มีนาคม 2547.
2. เฉลิมชัย ศิรินันโทภยา. "สร้างแบรนด์แฟชั่นให้เบรียงปราง อิงเทรนท์แต่อย่างทั้งจุ้ยยีน." **กรุงเทพธุรกิจ**. (16 กุมภาพันธ์ 2547) : 5.
3. สำนักเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. **คู่มือการจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมฟอกย้อม**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
4. อังคณา ดุลย์ไธรัตน์. "การกำจัดสีจากน้ำทิ้งในโรงงานโดยใช้ UV/H₂O₂. **Colourway**. 1 (November - December 1998) : 35.
5. Baker, J.P., Blanch. H.W. and Prausnitz, J.M. "Swelling Properties of Acrylamide - Based Ampholytic Hydrogels : Comparison of Experiment with Theory" **Polymer**. 36, 5 (1995) : 1061 - 1069.
6. Baouab, M.H.V. et al. "Immobilization of Residual Dyes onto Ion-Exchange Cellulosic Materials" **Journal of Applied Polymer Science**. 77, (2000) : 171 - 183.
7. Chern, J-M. and Wu C-Y. "Desorption of Dye From Activated Carbon Reds: Effects of Temperature, pH. And Alcohol" **Water Research**. 35, 17 (2001) : 4159 - 4165.
8. Chiou, M-S., Ho, P-Y. and Li H-Y. "Adsorption of Anionic Dyes in Acid Solution Using Chemically Cross-Linked Chitosan Beads" **Dyes and Pigments**. 60, (2004) : 69 - 84.
9. Chu, W. "Dye Removal from Textile Dye Wastewater Using Recycled Alum Sludge" **Water Research**. 35, 13 (2001) : 3147 - 3152.
10. Duran, S., Solpan, D. and Gunen, O. "Synthesis and Characterization of Acrylamide - Acrylic Acid Hydrogels and Adsorption of Some Textile Dyes" **Nuclear Instruments and Methods in Physics Research B**. 151, (1999) : 196 - 199.
11. Garachared, F. et al. "Emulsifier - Free Emulsion Copolymerization of Styrene with Two Different Amino - Containing Cationic Monomers, I. Kinetic Studies" **Journal of Applied Polymer Science**. 65, (1997) : 2315 - 2330.
12. Giles, C.H., Greczer, J.J. and Nakhwa, S.N. "Studies in Adsorption. Part XIII. Anomalous (Endothermic) Effects of Adsorption on Inorganic Solids" **Journal of Chemical Society**. 93, (1961) : 93 - 95.

13. Hattori, M., Sudol, E.D. and El-Aasser M.S. "Highly Crosslinked Polymer Particles by Dispersion Polymerization" **Journal of Applied Polymer Science**. 50, (1993) : 2027 - 2034.
14. Kim, Tak-Hyun. et al. "Decolorization of Disperse and Reactive Dye Solution Using Ferric Chloride" **Desalinaton**. 161, (2004) : 49 - 58.
15. Kim, S.J., Yoon, S. and Kim, S.I. "Synthesis and Characteristics of Interpenetrating Polymer Network Hydrogels Composed of Alginate and Poly(diallyldimethyl ammonium chloride)" **Journal of Applied Polymer Science**. 91 (2004) : 3705 - 3709.
16. Kozhanov, V.A. et al., **Kim Technol Vody**. 13 (1991) p. 534 Cited in Papic, S.; Koprivance, N.; and Loncaric, B.A. "Removal of Reactive Dyes from Wastewater Using Fe (III) Coagulant" **Journal of Society of Dyes and Colourists**. 116, (November 2000) : 15 - 20.
17. Laszlo, J.A. "Preparing on Ion Exchange Resin from Sugarcane Bagasse to Remove Reactive Dye from Waste water" **Textile Chemist and Colourist**. 28, 5 (May, 1996) : 13 - 17.
18. Mohamed, H. et al. "Immobilization Residual Dye onto Ion - Exchange Cellulosic Materials" **Journal of Applied Polymer Science**. 77, (2000) : 171 - 183.
19. Kydd, R.A. and Dunham, A.P.C. "The Infrared Spectra and Structure of Acetamide and Acrylamide" **Journal of Molecular Structure**. 69, (1980) : 79 - 88.
20. Nemerow, N. L. **Treatment of Textile Wastes Industrial Water Pollution : Origins, Characteristics and Treatment**. New York : Addison - Wesley, 1978.
21. Netpradit, S., Thiravetyan, P. and Towprayoon, S. "Application of Waste Metal Hydroxide Sludge for Adsorption of Azo Reactive Dyes" **Water Research**. 97, 4 (2003) : 763 - 772.
22. Papic, S., Koprivance, N., and Loncaric, B.A. "Removal of Reactive Dyes from Wastewater Using Fe (III) Coagulant" **Journal of Society of Dyes and Colourists**. 116, (November 2000) : 15 - 20.
23. Ren, J. et al., **Radiat Phys Chem**. 62 (2001) p.277 Cited in Kim S.J., Yoon, S.G. and Kim, S.I. "Synthesis and Characteristic of Interpenetrating Polymer Network Hydrogels Composed of Alginate and Poly(diallyldimethylammonium chloride)" **Journal of Applied Polymer Science**. 91, (2004) : 3705 - 3709.

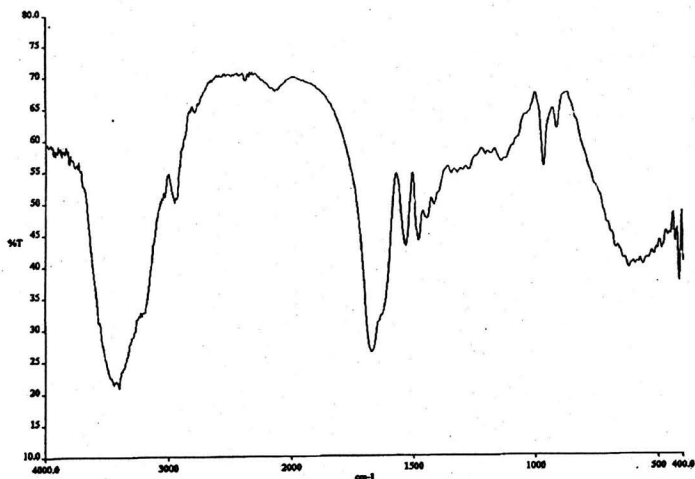
24. Schulz, G., Fiebig, D., and Herlinger, H. **Textilveredlung**. 23 (1998) p. 445 Cited in Papić, S.; Koprivance, N.; and Lončarić, B.A. "Removal of Reactive Dyes from Wastewater Using Fe (III) Coagulant" **Journal of Society of Dyes and Colourists**. 116, (November 2000) : 15 - 20.
25. Song, B.K. et al. "Dispersion Polymerization of Acrylamide with Quaternary Ammonium Cationic Comonomer in Aqueous Solution" **Journal of Applied Polymer Science**. 87, (2003) : 1101 - 1108.
26. Strick, A.F., and Perkins W.S. **Textile Chemist and Colourist**. 27 (1995) p.11 Cited in Papić, S.; Koprivance, N.; and Lončarić, B.A. "Removal of Reactive Dyes from Wastewater Using Fe (III) Coagulant" **Journal of Society of Dyes and Colourists**. 116, (November 2000) : 15 - 20.
27. Uygur, A. "An Overview of Oxidation and Photooxidation Decolorisation Treatments of Textile Waste Waters" **Journal of the Society of Dyes and Colourists**. 113, (July/August, 1997) : 211 - 217.
28. Vaidyanathan, T., Joshi, S.B., and Pai, K.P. "Environmental Aspects of Textile Colouration" **Tech Monoter**. (November - December 1998) : 9 - 16.
29. van Streun, K.H. et al. "Synthesis, Purification and Characterization of Cationic Lalices Produced by the Emulsion Copolymerization of Styrene with 3-(Methacrylamidinopropyl) trimethyl ammonium chloride" **European Polymer Journal**. 27, 9 (1991) : 931 - 938.
30. Walken, G.M. and Weatherley, L.R. "Kinetics of Acid Dye Adsorption" **Water Research**. 33, 8 (1997) : 1895 - 1899.
31. Xu, Z. et al. "Emulsifier - Free Emulsion Copolymerization of Styrene and Butyl Acrylate with Cationic Comonomer" **Journal of Applied Polymer Science**. 66, (1997) : 1 - 9.
32. Zemaitaitienė, R.J., Zliobaite, E. and Klimavičiūtė, R. "The Role of Anionic Substances in Removal of Textile Dyes from Solutions Using Cationic Flocculant" **Colloids and Surfaces A : Physicochemical Engineering Aspects**. 214, (2003) : 37 - 47.

ภาคผนวก ก
อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับ

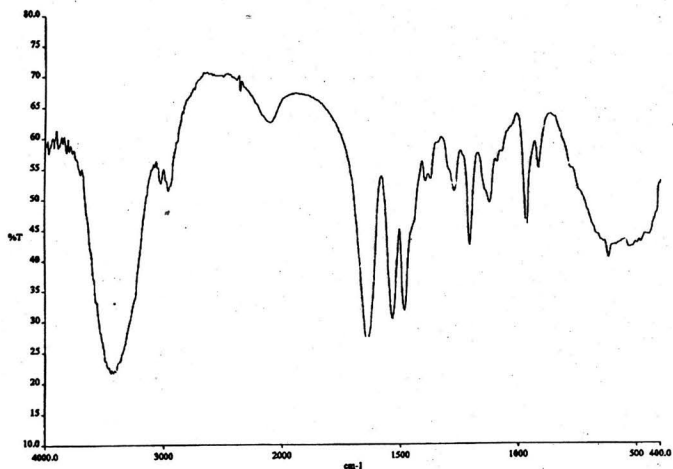
1. การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับจากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ

ภาพประกอบที่ 1 อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 1.0 : 0

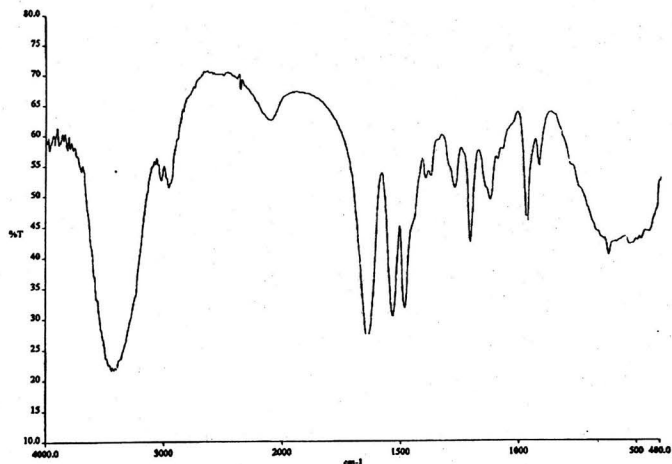

ภาพประกอบที่ 2 อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

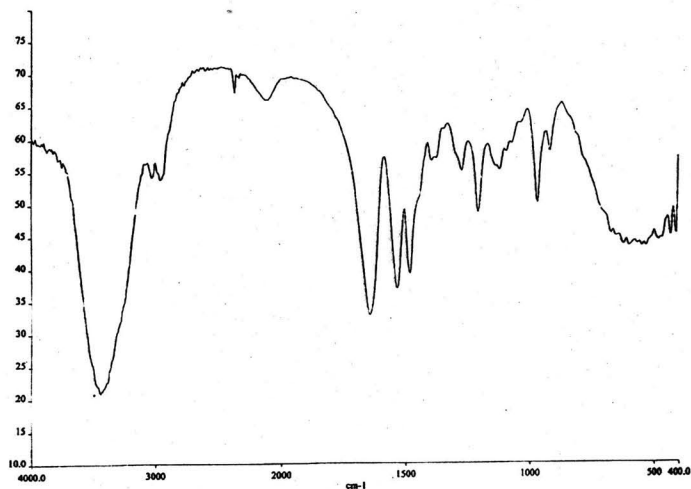

ภาพประกอบที่ 3 อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่าง อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1.0

2. การเตรียมพอลิเมอร์ดูดซับโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ

ภาพประกอบที่ 4 อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณร้อยละ 4

ภาพประกอบที่ 5 อินฟราเรดสเปกตรัมของพอลิเมอร์ดูดซับที่ได้จากการเกิดปฏิกิริยาพอลิเมอไรเซชันของ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณร้อยละ 8

ภาคผนวก ข
การพองตัวของพอลิเมอร์

1. การพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ตารางที่ 1 น้ำหนักของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กันหลังเกิดการพองตัว

AM : MAPTAC	น้ำหนัก พอลิเมอร์ เริ่มต้น (กรัม)	น้ำหนักพอลิเมอร์หลังพองตัว (กรัม)				
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	SD
1 : 0	1.00	8.66	8.65	8.65	8.65	0.006
0.8 : 0.2	1.46	16.04	16.03	16.04	16.04	0.006
0.6 : 0.4	1.18	16.04	16.04	16.04	16.04	0
0.4 : 0.6	1.00	14.35	14.34	14.35	14.35	0.006
0.2 : 0.8	1.29	20.53	20.52	20.53	20.53	0.006
0.2 : 0.4	1.04	10.46	10.46	10.46	10.46	0
0 : 1	1.03	22.95	22.95	22.95	22.95	0

ตารางที่ 2 อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างอะครีลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ

อัตราส่วนระหว่าง AM : MAPTAC	อัตราส่วนการพองตัว
1.0 : 0	1 : 7.65
0.8 : 0.2	1 : 9.98
0.6 : 0.4	1 : 12.59
0.4 : 0.6	1 : 13.25
0.2 : 0.8	1 : 14.91
0.2 : 0.4	1 : 9.05
0 : 1.0	1 : 21.28

2. อิทธิพลของสารเชื่อมขวางที่มีต่อสมบัติการพองตัวของพอลิเมอร์

ตารางที่ 3 น้ำหนักของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ กันหลังเกิดการพองตัว

ปริมาณของ MBAM (ร้อยละ)	น้ำหนัก พอลิเมอร์ เริ่มต้น (กรัม)	น้ำหนักพอลิเมอร์หลังพองตัว (กรัม)				
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	SD
4	1.03	22.95	22.96	22.95	22.95	0.006
6	1.03	23.54	23.52	23.50	22.52	0.02
8	1.06	17.13	17.12	17.12	17.12	0.006
10	1.08	11.72	11.71	11.72	11.72	0.006
20	1.07	6.69	6.69	6.68	6.69	0.006

ตารางที่ 4 อัตราการพองตัวของพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้สารเชื่อมขวางในปริมาณต่าง ๆ กัน

ปริมาณสารเชื่อมขวาง (ร้อยละโดยน้ำหนักของ MAPTAC)	อัตราส่วนการพองตัว
4	1 : 21.28
6	1 : 20.86
8	1 : 15.15
10	1 : 9.85
20	1 : 5.25

ภาคผนวก ค
การดูดซับสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์

1. การดูดสีรีแอกทีฟของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน
- ตารางที่ 1 ความเข้มข้นเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟ (สีแดง)

ความเข้มข้นเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟ : Co (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
93.8	93.8	93.8	93.8	0

- ตารางที่ 2 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ (สีแดง) (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

AM : MAPTAC	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
1 : 0	112.5	112.5	112.5	112.5	0
0.8 : 0.2	9.5	10.0	10.0	9.8	0.29
0.6 : 0.4	8.0	8.5	9.0	8.5	0.50
0.4 : 0.6	6.0	6.0	6.0	6.0	0
0.2 : 0.8	8.0	9.5	8.5	8.7	0.76
0.2 : 0.4	11.0	11.0	11.0	11.0	0
0 : 1	67.5	67.5	67.5	67.5	0

- ตารางที่ 3 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟ (สีแดง) โดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

AM : MAPTAC	Co (มิลลิกรัม/ ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/ กรัม)
1 : 0	93.8	82.5	1.00	30	0.3
0.8 : 0.2	93.8	9.8	1.46	30	1.7
0.6 : 0.4	93.8	8.5	1.18	30	2.2
0.4 : 0.6	93.8	6.0	1.00	30	2.6
0.2 : 0.8	93.8	9.0	1.00	30	2.5
0.2 : 0.4	93.8	11.0	1.04	30	2.4
0 : 1	93.8	67.5	1.16	30	0.7

ตารางที่ 4 ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วนต่าง ๆ

อัตราส่วนระหว่าง AM : MAPTAC	ปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกดูดซับโดยพอลิเมอร์ (มิลลิกรัม/กรัม)
1.0 : 0	0.3
0.8 : 0.2	1.7
0.6 : 0.4	2.2
0.4 : 0.6	2.6
0.2 : 0.4	2.4
0.2 : 0.8	2.5
0 : 1.0	0.7

2. ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ

3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ตารางที่ 5 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ

3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

AM : MAPTAC	ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)
1 : 0	2.8	0.3
0.8 : 0.2	2.8	1.7
0.6 : 0.4	2.8	2.2
0.4 : 0.6	2.8	2.6
0.2 : 0.8	2.8	2.5
0.2 : 0.4	2.8	2.4
0 : 1	2.8	0.7

ตารางที่ 6 ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการเตรียมโดยใช้

อัตราส่วนระหว่างอะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลามิโด) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์
ในอัตราส่วนต่าง ๆ

อัตราส่วนระหว่าง AM : MAPTAC	ร้อยละของปริมาณสีรีแอกทีฟที่ถูกกำจัด
1.0 : 0	10.7
0.8 : 0.2	60.7
0.6 : 0.4	78.6
0.4 : 0.6	92.9
0.2 : 0.4	85.7
0.2 : 0.8	89.3
0 : 1.0	24.3

ภาคผนวก ง
สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงของพอลิเมอร์

1. การดูดซับสรีรเอกที่ฟชนิดสีแดงของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

1.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 1 ความเข้มข้นเริ่มต้นของสรีรเอกที่ฟชนิดสีแดง

ลำดับที่	ความเข้มข้นเริ่มต้นของสรีรเอกที่ฟ : Co (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
1	172.5	175.0	175.0	174.2	1.44
2	363.3	363.0	363.7	363.3	0.35
3	590.5	592.2	592.4	591.7	1.04
4	788.2	789.2	788.4	788.6	0.53
5	1000.0	1000.0	1000.0	1000.0	0
6	1248.5	1248.2	1248.3	1248.3	0.15
7	1554.2	1554.2	1554.2	1554.2	0

ตารางที่ 2 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟชนิดสีแดง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสรีรเอกที่ฟ)

ความเข้มข้นเริ่มต้น (มิลลิกรัม/ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
174.2	6.2	7.0	7.0	5.7	0.46
363.3	8.0	8.5	9.0	8.5	0.50
591.7	8.6	8.6	8.6	8.6	0
788.6	8.8	8.8	8.8	8.8	0
1000.0	11.2	12.0	12.0	11.7	0.46
1248.3	13.5	14.2	14.2	14.0	0.40
1554.2	17.2	17.2	17.2	17.2	0

ตารางที่ 3 สมดุลการดูดซับสรีรอกที่พบนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
174.2	6.7	1.02	30	4.9
363.3	8.5	1.01	30	10.5
591.7	8.6	1.02	30	17.2
788.6	8.8	1.04	30	22.5
1000.0	11.7	1.05	30	28.2
1248.3	14.0	1.07	30	34.6
1554.2	17.2	1.07	30	43.3

1.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

ตารางที่ 4 ปริมาณสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
5.2	4.9	94.2
10.9	10.5	96.3
17.8	17.2	96.6
23.7	22.5	94.9
30.0	28.2	94.0
37.4	34.6	92.5
46.6	43.3	92.9

2. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

2.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 5 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง (ความเข้มข้นที่เหลือของ สารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
174.2	8.2	8.2	8.0	8.1	0.12
363.3	12.2	13.0	13.0	12.7	0.46
591.7	25.2	26.0	26.0	25.7	0.46
788.6	31.2	32.0	32.0	31.7	0.46
1000.0	34.5	35.0	35.0	34.8	0.29
1248.3	36.0	36.0	36.0	36.0	0
1554.2	46.0	46.0	46.0	46.0	0

ตารางที่ 6 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
174.2	8.1	1.07	30	4.7
363.3	12.7	1.09	30	9.6
591.7	25.7	1.04	30	16.3
788.6	31.7	1.02	30	21.7
1000.0	34.8	1.06	30	27.3
1248.3	36.0	1.12	30	32.5
1554.2	46.0	1.04	30	43.5

2.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.8

ตารางที่ 7 ปริมาณสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
5.2	8.1	90.4
10.9	12.7	88.1
17.8	25.7	91.6
23.7	31.7	91.6
30.0	34.8	91.0
37.4	36.0	86.8
46.6	46.0	93.3

3. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

3.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 8 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีแดง (ความเข้มข้นที่เหลือของ สารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
174.2	9.2	9.2	9.2	9.2	0
363.3	20.2	20.2	20.2	20.2	0
591.7	28.5	28.5	29.0	28.7	0.29
788.6	31.6	31.6	31.6	31.6	0
1000.0	34.5	34.5	34.5	34.5	0
1248.3	37.5	37.5	37.5	37.5	0
1554.2	42.5	45.0	45.0	44.2	1.44

ตารางที่ 9 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
174.2	9.2	1.10	30	4.5
363.3	20.2	1.05	30	9.8
591.7	28.7	1.15	30	14.7
788.6	31.6	1.10	30	20.6
1000.0	34.5	1.10	30	26.3
1248.3	37.5	1.07	30	33.9
1554.2	44.2	1.15	30	39.4

3.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.4

ตารางที่ 10 ปริมาณสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
5.2	4.5	86.5
10.9	9.8	89.9
17.8	14.7	82.6
23.7	20.6	86.9
30.0	26.3	87.7
37.4	33.9	90.6
46.6	39.4	84.5

4. การดูดซับสรีรเอกที่ฟนดิสแดงของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1

4.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 11 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟนดิสแดง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสรีรเอกที่ฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
174.2	39.2	41.7	45.0	42.0	2.91
363.3	67.5	66.4	69.6	67.8	1.63
591.7	70.8	75.0	75.0	73.6	2.42
788.6	85.0	91.7	91.7	89.5	3.87
1000.0	120.0	120.8	118.2	120.0	1.33
1248.3	151.0	150.0	148.0	150.0	1.53
1554.2	280.0	280.0	280.0	280.0	0

ตารางที่ 12 สมดุลการดูดซับสรีรเอกที่ฟนดิสแดงโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0 : 1

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
174.2	42.0	1.04	30	3.8
363.3	67.8	1.04	30	8.5
591.7	73.6	1.13	30	13.8
788.6	89.5	1.03	30	20.4
1000.0	120.0	1.05	30	25.1
1248.3	150.0	1.10	30	29.9
1554.2	280.0	1.11	30	34.4

4.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0 : 1

ตารางที่ 13 ปริมาณสีแดงที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0 : 1

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
5.2	3.8	73.1
10.9	8.5	78.0
17.8	13.8	77.5
23.7	20.4	86.1
30.0	25.1	83.7
37.4	29.9	80.0
46.6	34.4	73.8

ภาคผนวก จ
สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินของพอลิเมอร์

1. การดูดซับสรีรอกที่ฟนคสน้ำเงินของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

1.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 1 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรอกที่ฟนคสน้ำเงิน (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสรีรอกที่ฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรอกที่ฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
199.2	10.8	10.8	10.8	10.8	0
423.3	16.2	16.2	17.0	16.5	0.46
625.0	17.0	17.0	17.0	17.0	0
860.5	20.8	21.5	21.5	21.3	0.40
1083.3	27.0	27.0	27.0	27.0	0
1376.7	28.4	28.6	29.3	28.8	0.47
1635.5	30.5	30.5	30.5	30.5	0

ตารางที่ 2 สมดุลการดูดซับสรีรอกที่ฟนคสน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
199.2	10.8	1.07	30	5.3
423.3	16.5	1.06	30	11.5
625.0	17.0	1.04	30	17.5
860.5	21.3	1.07	30	23.5
1083.3	27.0	1.03	30	23.7
1376.7	28.8	1.07	30	37.8
1635.5	30.5	1.08	30	44.6

1.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

ตารางที่ 3 ปริมาณสีน้ำเงินที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.0	5.3	88.3
12.7	11.5	90.6
18.8	17.5	93.1
25.8	23.5	91.1
32.5	23.7	72.9
41.3	37.8	91.5
49.1	44.6	90.6

2. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไทรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

2.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 4 ความเข้มข้นเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน

ลำดับที่	ความเข้มข้นเริ่มต้นของสีรีแอกทีฟ : Co (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
1	199.4	199	199.2	199.2	0.20
2	423.0	423.8	423.2	423.3	0.42
3	625.0	625.0	625.0	625.0	0
4	860.2	861.2	860.2	860.5	0.58
5	1085.0	1082.0	1083.0	1083.3	1.53
6	1377.0	1376.3	1376.8	1376.7	0.36
7	1634.8	1636.2	1635.6	1635.5	0.70

ตารางที่ 5 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
199.2	17.0	17.8	17.8	17.5	0.46
423.3	18.0	18.6	18.3	18.3	0.30
625.0	29.0	29.5	30.5	29.7	0.76
860.5	152.5	160.0	160.0	157.5	4.33
1083.3	272.6	272.3	273.0	272.6	0.35
1376.7	350.2	349.2	348.2	349.2	1.00
1635.5	520.8	520.8	520.8	520.8	0

ตารางที่ 6 สมดุลการดูดซับสรีรนอกที่พบนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
199.2	17.5	1.07	30	5.1
423.3	18.3	1.08	30	11.3
625.0	29.7	1.03	30	17.3
860.5	157.5	1.08	30	19.5
1083.3	272.6	1.06	30	22.9
1376.7	349.2	1.07	30	28.8
1635.5	520.8	1.06	30	31.5

2.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

ตารางที่ 7 ปริมาณสีที่น้ำเงินถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.0	5.1	85.0
12.7	11.3	89.0
18.8	17.3	92.0
25.8	19.5	75.6
32.5	22.9	70.5
41.3	28.8	69.7
49.1	31.5	64.2

3. การดูดซับสรีรแอทฟกฟนคสีน้ำเงินของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

3.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 8 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรแอทฟกฟนคสีน้ำเงิน (ความเข้มข้นที่เหลือของ สารละลายสรีรแอทฟกฟนคสีน้ำเงิน)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรแอทฟกฟนคสีน้ำเงิน : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
199.2	20.8	20.8	20.8	20.8	0
423.3	25.5	26.5	26.5	26.2	0.58
625.0	28.5	29.2	28.5	28.7	0.40
860.5	30.2	30.2	30.2	30.2	0
1083.3	31.0	31.0	31.0	31.0	0
1376.7	32.5	32.5	32.5	32.5	0
1635.5	42.0	42.0	42.0	42.0	0

ตารางที่ 9 สมดุลการดูดซับสรีรแอทฟกฟนคสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์ โดยใช้อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
199.2	20.8	1.12	30	4.8
423.3	26.2	1.10	30	10.8
625.0	28.7	1.15	30	15.6
860.5	30.2	1.08	30	23.1
1083.3	31.0	1.08	30	29.2
1376.7	32.5	1.07	30	37.7
1635.5	42.0	1.04	30	46.0

3.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.4

ตารางที่ 10 ปริมาณสีน้ำเงินที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.4

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.0	4.8	80.0
12.7	10.8	85.0
18.8	15.6	83.0
25.8	23.1	89.5
32.5	29.2	89.8
41.3	37.7	91.3
49.1	46.0	93.7

4. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1

4.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 11 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงิน (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
199.2	115.2	114.5	114.4	114.7	0.44
423.3	369.2	369.2	369.2	369.2	0
625.0	466.7	466.7	466.7	466.7	0
860.5	727.0	726.4	726.8	726.7	0.31
1083.3	770.8	770.8	770.8	770.8	0
1376.7	852.5	852.6	852.4	852.8	0.49
1635.5	1257.8	1258.6	1258.5	1258.3	0.44

ตารางที่ 12 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีน้ำเงินโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์ โดยใช้อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
199.2	114.7	1.09	30	2.3
423.3	369.2	1.12	30	1.4
625.0	466.7	1.10	30	4.3
860.5	727.7	1.02	30	3.9
1083.3	770.8	1.13	30	8.3
1376.7	852.8	1.09	30	14.4
1635.5	1258.3	1.07	30	10.6

4.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0 : 1

ตารางที่ 13 ปริมาณสีน้ำเงินที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0 : 1

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.0	2.3	38.3
12.7	1.4	11.0
18.8	4.3	22.9
25.8	3.9	15.1
32.5	8.3	25.5
41.3	14.4	34.9
49.1	10.6	21.6

ภาคผนวก ฉ

สมดุลการดูดซับสรีรแอกทีฟชนิดสีเหลืองของพอลิเมอร์

1. การดูดซับสรีรเอกที่ฟชนิดสีเหลืองของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

1.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 1 ความเข้มข้นเริ่มต้นของสรีรเอกที่ฟชนิดสีเหลือง

ลำดับที่	ความเข้มข้นเริ่มต้นของสรีรเอกที่ฟ : Co (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
1	219.0	219.3	219.4	219.2	0.21
2	422.5	425.0	425.0	424.2	1.44
3	612.5	612.5	612.5	612.5	0
4	905.8	905.4	906.2	905.8	0.40
5	1243.0	1244.0	1245.0	1244.0	1.00
6	1429.0	1428.3	1428.6	1428.6	0.35
7	1774.5	1772.4	1773.0	1773.3	1.08

ตารางที่ 2 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟชนิดสีเหลือง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสรีรเอกที่ฟ)

ความเข้มข้นเริ่มต้น (มิลลิกรัม/ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสรีรเอกที่ฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
219.2	10.2	10.2	10.2	10.2	0
424.2	17.0	17.0	17.0	17.0	0
612.5	20.0	21.0	21.0	20.7	0.58
905.8	22.4	22.4	22.4	22.4	0
1244.0	24.0	24.2	24.2	24.1	0.12
1428.6	33.6	33.6	33.6	33.6	0
1773.3	42.0	43.5	43.5	43.0	0.87

ตารางที่ 3 สมดุลการดูดซับสรีรอกที่ฟอสฟอรัสเหลือโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
219.2	10.2	1.07	30	5.9
424.2	17.0	1.10	30	11.1
612.5	20.7	1.03	30	17.3
905.8	22.4	1.05	30	25.2
1244.0	24.1	1.03	30	35.5
1428.6	33.6	1.05	30	40.1
1773.3	430	1.04	30	49.9

1.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

ตารางที่ 4 ปริมาณสีเหลือที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิลไดรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0.4 : 0.6

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.6	5.9	89.4
12.7	11.1	87.4
18.4	17.3	94.0
27.2	25.2	92.6
37.3	35.5	95.2
42.9	40.1	93.5
53.2	49.9	93.8

2. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีแดงของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

2.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 5 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้น เริ่มต้น (มิลลิกรัม/ ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
219.2	24.0	24.5	24.5	24.3	0.29
424.2	28.5	29.0	29.0	28.8	0.29
612.5	30.0	30.0	30.0	30.0	0
905.8	49.0	49.0	49.0	49.0	0
1244.0	72.1	72.1	72.1	72.1	0
1428.6	97.5	101.0	101.0	99.8	2.02
1773.3	130.1	129.0	130.2	129.8	0.67

ตารางที่ 6 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์ โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
219.2	24.3	1.07	30	5.5
424.2	28.8	1.06	30	11.2
612.5	30.0	1.07	30	16.3
905.8	49.0	1.05	30	24.5
1244.0	72.1	1.05	30	33.5
1428.6	99.8	1.03	30	38.7
1773.3	129.8	1.03	30	47.8

2.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.8

ตารางที่ 7 ปริมาณสีเหลืองที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.6	5.5	83.3
12.7	11.2	88.2
18.4	16.3	88.6
27.2	24.5	90.1
37.3	33.5	89.8
42.9	38.7	90.2
53.2	47.8	89.8

3. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.4

3.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 8 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้นเริ่มต้น (มิลลิกรัม/ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
219.2	25.8	26.2	26.2	26.1	0.23
424.2	32.1	31.9	32.4	32.1	0.25
612.5	37.8	38.2	38.2	38.1	0.23
905.8	45.0	46.0	46.0	45.7	0.58
1244.0	53.3	53.3	53.3	53.3	0
1428.6	61.5	60.8	60.5	60.9	0.51
1773.3	91.7	89.6	89.6	90.3	1.21

ตารางที่ 9 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0.2 : 0.8

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
219.2	26.1	1.02	30	5.7
424.2	32.1	1.05	30	11.2
612.5	38.1	1.04	30	16.6
905.8	45.7	1.10	30	23.5
1244.0	53.3	1.08	30	33.8
1428.6	60.9	1.06	30	38.7
1773.3	90.3	1.02	30	49.5

3.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะครีลาไมด์ และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน

0.2 : 0.4

ตารางที่ 10 ปริมาณสีเหลือทิ้งที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะครีลาไมด์และ 3-(เมทาครีโลอิล อะมิโน) โพรพิลไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน ต่าง ๆ กัน

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.6	5.7	86.4
12.7	11.2	89.8
18.4	16.6	90.2
27.2	23.5	86.4
37.3	33.8	90.6
42.9	38.7	90.2
53.2	49.5	93.0

4. การดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองของพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1

4.1 สมดุลของการดูดซับ

ตารางที่ 11 ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลือง (ความเข้มข้นที่เหลือของสารละลายสีรีแอกทีฟ)

ความเข้มข้นเริ่มต้น (มิลลิกรัม/ลิตร)	ความเข้มข้นที่สมดุลของสารละลายสีรีแอกทีฟ : Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)				SD
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
219.2	45.0	42.0	42.0	43.0	1.73
424.2	175.4	174.5	175.7	175.2	0.62
612.5	405.8	405.8	405.8	405.8	0
905.8	710.3	711.4	710.5	710.7	0.59
1244.0	907.2	906.4	906.5	906.7	0.44
1428.6	1025.0	1025.0	1025.0	1025.0	0
1773.3	1099.3	1100.4	1100.0	1100.0	0.56

ตารางที่ 12 สมดุลการดูดซับสีรีแอกทีฟชนิดสีเหลืองโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริโลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ในอัตราส่วน 0 : 1

Co (มิลลิกรัม/ลิตร)	Ce (มิลลิกรัม/ลิตร)	W (กรัม)	V (มิลลิลิตร)	qe (มิลลิกรัม/กรัม)
219.2	43.0	1.09	30	4.8
424.2	175.2	1.08	30	6.9
612.5	405.8	1.06	30	5.9
905.8	710.7	1.10	30	5.3
1244.0	906.7	1.08	30	9.4
1428.6	1025.0	1.08	30	11.2
1773.3	1100.0	1.05	30	19.2

4.2 ปริมาณสีที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้อะคริลาไมด์ และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0 : 1

ตารางที่ 13 ปริมาณสีเหลืองที่ถูกกำจัดโดยพอลิเมอร์ที่ได้จากการสังเคราะห์โดยใช้ อะคริลาไมด์และ 3-(เมทาคริลอิล อะมิโน) โพรพิล ไตรเมทิลแอมโมเนียมคลอไรด์ในอัตราส่วน 0 : 1

ปริมาณสีเริ่มต้น (มิลลิกรัม)	ปริมาณสีที่ถูกดูดซับ (มิลลิกรัม)	ร้อยละของปริมาณสีที่ถูกกำจัด
6.6	4.8	72.7
12.7	6.9	54.3
18.4	5.9	32.1
27.2	5.3	19.5
37.3	9.4	25.2
42.9	11.2	26.1
53.2	19.2	36.1

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวบุญศรี คู่สุขธรรม
วัน เดือน ปี เกิด	20 กรกฎาคม 2507
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
ปริญญาตรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2525 - 2528) การศึกษามหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ - เคมี)
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (2528 - 2531) การศึกษามหาบัณฑิต (เคมี)
ปริญญาโท	มหาวิทยาลัยมหิดล (2536 - 2539) วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์พอลิเมอร์)
ปริญญาเอก	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544 - 2547) วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วัสดุศาสตร์)
ประวัติการทำงาน	
	2532 - ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิงทอ คณะอุตสาหกรรมสิงทอ

